

simobil
Povej nekaj lepega

Obiščete nas lahko
vsak delavnik od 8.30 do 19.30 ure,
ob sobotah od 9. do 13. ure
v Izoli, Sončno nabrežje 2
tel. št. 040 410 743

iz
kartica

**POOBlašČENI
PRODAJALEC**

Nimamo več stacionarca.
Pokličite mobilca!

040 211 434

www.mandrac.si

Foto: Gorazd Riharič Gauer

Še sreča, da vsega niti ne vemo

Ljudje smo zelo naivna bitja. Verjamemo, da bo po dežju posijalo sonce, da bo na koncu dobro zmagalo, da bo jutri boljši od danes in podobne traparije. V resnici bo, kar bo.

(Mef) Pravzaprav bo to, kar bodo hoteli drugi. Zveni nekoliko konzervativno, zastarelo, tako kot so govorili naši nonoti in none, ki smo se jim smejali, češ, da bo tako kot bomo želeli in zmogli mi sami. Pa se nasmeš počasi kremži, saj z leti spoznavamo, da je v resnici tako, kot drugi hočejo. Problem je le v tem, da nikoli ne izvemo, kdo so tisti drugi. Recimo, da so v družini starši tisti, ki odločajo, kaj bodo počeli otroci. Torej so tisti drugi starši. Ampak tudi starši imajo svoje druge. Ti so enkrat delodajalci, drugič župan, tretjič sodniki in tako naprej. To so starševski drugi. Ampak, tudi ti drugi imajo svoje druge. Njihovi drugi so ministri, ustavni sodniki, kapitalisti, veletrgovci ...

Ja, tudi tisti, ki se nam zdijo veliki imajo tiste druge. Imajo jih v Bruslju, Davosu, New Yorku ali kje v Nemčiji. Sedijo v upravah podjetij, koncernov, bank, bonitetnih hiš ali celo v Združenih narodih in v Beli hiši. Ali tudi oni kdaj na vprašanje odgovorijo: kod bodo hoteli drugi? Seveda imajo. Njihovi drugi so javnosti neznani upravljalci tega sveta, od življenja že zdavnaj odtrgani osebk, ki med seboj trgujejo s kontinenti in rasami in odločajo o vsem, kar oblikuje zemljo. Ti humanoidni osebk, ki razmišljajo o tem, kdo in kdaj, ne pa kako, bo polastnil najbližje planete in jih uporabil za zasilni izhod, če bo na tem planetu zmanjkalo vsega in ne bo več nobene rešitve razen vojne, ki bo pokončala vse.

Ali je mogoče, da imajo tudi oni nekoga, na katerega bodo prenesli vse odločitve. Je morda to bog? Je mogoče, da ljudje, ki jim je vesolje na dosegu roke sploh razmišljajo o bogu. Zelo verjetno, kajti bog ni to, kar živi v cerkvi nad Izolo ali v bodoči džamiji v Ljubljani. Bog je tisto, česar ne vemo. V tem pa smo si enaki. Marsičesa ne vemo. Ne vemo, kje so otroci pobrali tiste nenavadne izraze, ne vemo, kdo bo plačal silno predvolilno kampanjo zmagovalcev, ne vemo kdo nam je poslal Cerarja, ne vemo kdo je razbil Jugoslavijo, ne vemo, kdo zares ustvarja vojne in hujska islamiste, ne vemo, če je bil Armstrong zares na luni. Tisto, česar ne vemo, so tisti drugi. Še sreča, da je tako kot je.

Pozdrav

Lepo bi vas pozdravil,
dragi Izolani,
bilo mi je lepo,
dokler sem bil še z vami.
V tem mestu, ki se samo riše,
med zgodbami,
ki jih življenje piše,
v jeziku Slave ali Rima,
v pekočem soncu
in vetru, ki drevesa kima,
med klici ribičev na morje,
galebov, ki love obzorje.
Bilo mi je lepo
in hvala za vse.
Jaz bom mislil na vas,
še vi se spomnite na me.

Foto: Primož

Gasilci v vrsto
Gasilci so pripravili dan odprtih
vrat. Očitno so bila preozka pa se je
naredila gneča.

Izjava tega tedna

Danes je v ospredju predvsem
luksuz, torej orade in branci-
ni. Ampak v Izoli so bili ved-
no guati.

Loredano Pugliese v pogovoru za RAI

WWW.NAKUPI.NET

BANKA KOPER

Tednik MANDRAČ
OGLAŠEVANJE in REKLAMNA SPOROČILA
tel. 040 600 - 700
mali oglasi in naročnine: tel 040 211 434

Pisma iz metropole

Vsak resen časopis ima dopisnika v glavnem mestu. In ga imamo tudi mi. Že res, da je vsak vikend "doma" v Izoli a vendarle. Zoran Odič je upokojeni a ne odpisani novinar z veliko začetnico. Tisti, starega kova. Vsak teden za Mandrač razmišlja o življenju nasploh, o dogodkih v glavnem mestu in o posledicah teh dogodkov za naše kraje in ljudi.

DRUŽBA ZNANJA

Zbudil se je Arhimed, tam nekje leta 263 n.š. v Sirakuzi na Siciliji. Kralj ga je pravkar zaprosil, naj preveri ali je res njegova kraljevska krona vsa od zlata, ali so zlatarske barabe primešale še kaj drugega. Arhimed spi je čaj, stopi v banjo napolnjeno do vrha, tako da voda pljusne čez rob. Arhimed se dokončno zbudi in – reši problem kraljske krone. »Teža potopljenega telesa se navidezno zmanjša ravno za težo izpodrinjene tekočine« glasi danes znani Arhimedov zakon. Tako je nastajala in se razvijala znanost. Brez znanosti tudi nam živeti ni, le da nam Arhimedov manjka. Ali pa tudi ne. Dokaz je doktorat o vodi, ki si zapomni vse informacije, ki jim je bila izpostavljena. Na kratko: Ko je voda v mirujočem stanju, se informacije v njej naložijo. Če voda odteče, odtečejo tudi zbrane informacije. V kanalizacijo. Potem pa imaš poplavo in gasilce in vojake po cestah, mostovih, kletih, ki čistijo umazanijo. Kaj čistijo? Umazano vodo, ali informacije? Tega še ne vemo. Ta doktorat je napisan, obstaja, le da ga niso hoteli sprejeti na matični Biotehnični fakulteti v Ljubljani, ampak ga je s posebo odločbo sprejel rektor Ljubljanske univerze. Tako imamo dejansko doktorat o poplavni mlakuži za katero nekateri pravijo, da je celo pametnejša, ne le od rektorja, ampak od cele ljubljanske, pa še kakšne druge univerze. Narobe je le to, da, če piješ iz take mlakuže, dobiš kvečjemu drisko, če ne kaj hujšega, ampak to bo verjetno tema kakega naslednjega doktorata. Majhna žrtev, če hočemo živeti v družbi znanja. Arhimed pa umira od smeha. »Teža izpodrinjene tekočine se zmanjša za težo vtisnjenih informacij«, se glasi nov ljubljanski postarhimedovski zakon. Rezultat pa je, po vsakem ponavljanju eksperimenta (to pa je znanost), isti – nula. Nula pameti in ogromno umazanije. Driska ne šteje.

Mi pade na pamet, da bi bilo zelo dobro, za obstoj našega glavnega mesta (živiljsko, ekološko, higijensko in gospodarsko) raziskati vpliv ljubljanskega smoga na spolno življenje ljubljanskih muh. S tem bi presegli ves znanstveni opus Marie Curie, sem pojasnil tipu z doktoratom. »Kreten, ne reče se Marie Curie, ampak Mariah Carrey,« me je poučil. Pomislil sem, da je zrel za Nobelovo nagrado. To je tista nagrada, ki jo za vse mogoče podeljujejo na Švedskem. Morda jo bo enkrat dobil tudi Samo Hribar Milčič, ki je na sestanku slovenskih gospodarstvenikov na Brdu blebetal, da vsak evro, vložen v investicije, prinese 0,4 evra dobička. Švedi, ki nimajo takih intelektualnih kapacitet raje vlagajo v znanje in izobraževanje in so že pred skoraj petdesetimi leti prišli do enakega rezultata kot naš Samo: Vsak Evro (takrat so bile krone, marke in temu podobno) vložen v investicije, prinaša 0,4 evra dobička. Evro vložen v izobraževanje in znanost pa prinaša fantastičnih 7 evrov dobička, dolgoročno, seveda. Zato je švedsko ministrstvo za izobraževanje, vsaj za Švede, bolj pomembno od vsakega drugega ministrstva. Recimo, za vojsko Švedska namenja 4,3 % svojega proračuna, za izobraževanje pa trikrat več. Izobraževanje je tam temeljni strateški in razvojni resurs družbe in države. Družba znanja je bila, kot strateški cilj, tam definirana že daljnega leta 1842. Danes je švedski proračun za izobraževanje »težak« dvajset milijard evrov. Zato je Švedska tam kjer je, in zato smo mi tam, kjer smo. Kadar Švedi nekoga izberejo za ministra za izobraževanje, je to tako pomembno, kot takrat, ko katoliki nekoga izvolijo za papeža, Američani za predsednika, Nemci za kanclerja (ko), Rusi pa za obrambnega ministra, ker se predsednik itak sam izvoli.

Pri nas komaj kdo ve, kdo je minister za izobraževanje, zato pa s ponosom slavimo naše junake s kmetije, kuharije, Slovenija ima talent, fuzbalerje na rezerni klopi v Nemčiji, Angliji, Italiji. Naj se ve koliko smo vredni.

Na Švedskem je ministrica za izobraževanje 27 – letna Aida Hadžialić, begunka iz Foče, ki je odrasla in se šolala na Švedskem, njeni pa so zapustili dom zaradi vojne. Mi vojne ne potrebujemo. Naši izobraženi 20 in nekaj več letniki, tudi brez vojne in podobnih strahot, odhajajo v tujino. To je dokaz, da je ta naš prelepi mejhen košček sveta, morilec vsakega talenta in vsake pameti.

Brezplačno parkiranje pri Ladjedelnici

Občina Izola in Komunala Izola obveščata, da bo parkiranje na parkirišču pri ladjedelnici v Izoli ob dnevu spomina na mrtve brezplačno. Prav tako pa opozarjata na odlaganje odpadkov na pokopališčih v namenske zabojnike.

Občani in ostali, ki bodo 31. oktobra ter 1. in 2. novembra obiskali izolsko pokopališče, lahko torej ves dan brezplačno parkirajo na parkirišču pri ladjedelnici.

Ob prazniku, ko se ljudje s prižigom sveč poklonijo spominu na mrtve, pa Komunala Izola prosi tudi, da občani odrabljene nagrobne sveče odložijo v namenske zabojnike z napisom samo za odpadne nagrobne sveče. Pri urejanju grobov nastajajo še drugi odpadki, za katere so ravno tako postavljeni posebni zabojniki, in sicer zabojniki za bio odpadke, v katere se odložijo ovenele rože, plevel in podobno, ter zabojniki za plastiko, v katere spadajo plastične rože, plastične vaze, plastični cvetlični lončki in podobno.

V času praznikov bo odvoz komunalnih odpadkov izvajan po planu, in sicer v petek 31. oktobra in v nedeljo 2. novembra.

Dan odprtih vrat privabil veliko otrok

V soboto so izolski gasilci v okviru meseca požarne varnosti imeli dan odprtih vrat.

Z novim gasilskim vozilom Unimog U20 so preizkusili prevoznost izolskih ulic tako v starem delu mesta, kot tudi okoli industrijskih objektov. Vozilo se je kar dobro znašlo v vijugajoči kači starih izolskih ulic, ustavili pa so ga le volti. Kljub temu pa so gasilci zadovoljni, saj iz ene ali druge strani lahko dosežejo skoraj vsak kotiček starega mestnega jedra. Nekaj težav so jim povzročili le slabo parkirani avtomobili na intervencijskih poteh.

V družabnem delu dneva odprtih vrat pa so se otroci pomerili v gasilskem tekmovanju "Fire combat". Reševali so plišaste igrače, tekli po poligonu in se plazili skozi cevi. Veliko je bilo zabave in nasmejanih obrazov. Nič čudnega, le kateri otrok si vendarle ne želi postati gasilec?

ur

Kaj pa če bi bil župan vseh?

Že pred konstitutivno sejo novoizvoljenega občinskega sveta je slišati vprašanja o tem, kdo bo v koaliciji in kdo v opoziciji, rešitev pa je v rokah župana. Če sprejme dejstvo, da je župan vseh Izolanov, potem bo k vodenju in načrtovanju razvoja občine povabil vse politične sile, v nasprotnem bo vse šlo po starem.

V četrtek, 6. novembra, se bo na prvi, konstitutivni seji, sestali novoizvoljeni Občinski svet Občine Izola. Na seji bodo morali svetniki potrditi sami sebe, kar je gotovo eden od paradoksov naše zakonodaje, ampak tako pač je.

Pravzaprav bodo morali najprej imenovati Komisijo za mandatna vprašanja in potrditev mandatov, ki bo morala potrditi, ali so bili vsi mandati pravilno oddani in izvoljen župan. Nato bodo svetniki potrdili sami sebe in županov mandat, končno pa še imenovali redno komisijo za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja. Svetniškim skupinam so iz strokovnih služb že poslali tudi poziv naj predlagajo člane komisij in odborov, najprej pa bo, na dan seje, imenovana že omenjena komisija, ki ji mnogi pravijo kar "kadrovska". Ta šteje 9 članov in jo, izmed članov občinskega sveta imenuje občinski svet. V prejšnjem mandatu ji je predsedoval Aleksij Skok (SD).

Marko Gregorič je novi predsednik CAN

Na volitvah pripadnikov italijanske narodnosti se je zgodil presenetljiv preobrat, saj so po dolgih letih absolutne premoči kandidata društva Besenghi, tokrat premočno zmagali kandidati iz vrst društva Dante Alighieri.

Kaj se je zgodilo ni povsem jasno, jasno je le, da je bila volilna udeležba slaba in da očitno na volitve niso prišli "Besenghijevi" volivci. Posledica tega je izvolitev obeh občinskih svetnikov izmed kandidatov "Danteja", ti pa so premočno zmagali tudi na volitvah vodstva Samoupravne interesne skupnosti narodnosti, kjer so zasedli 7 od 9-tih sedežev.

Seveda so takšne spremembe prinesle tudi spremembe v vodstvu CAN (Samoupravna narodna skupnost), ki jo bo po novem vodil **Marko Gregorič**, sicer stanujoč v Kortah.

Čeprav so izidi volitev dobro pretresli strukture narodnosti pa je verjeti, da bo novi predsednik znal ravnati predvsem povezovalno in v interesu narodnosti.

Teden dni po končanem drugem krogu volitev je v Izoli nekakšno zatišje, vendar pa se politične stranke in liste že pogovarjajo o tem, kako sodelovati ali ne sodelovati s ponovno izvoljenim županom. Ta lahko sestavi večinsko koalicijo, vendar cena ne bo majhna, zato bi naredil dobro potezo, če bi k sodelovanju povabil vse politične sile v občini in se, brez fige v žepu, z vsemi dogovarjal o izvedbi posamznih projektov, predvsem pa o finančnem saniranju občine, ki zdaj resnično diha na škrge.

Takšno ravnanje seveda ni "komot", je pa gotovo bližje občanom.

ur

Po 20. letih je OŠ Livade še zelo mlada

Na proslavi ob 20. obletnici šole je marsikateri nastopajoči doživel svoj „krst“, pa tudi obiskovalci oziroma gostje so s prireditve odšli polni pozitivnih vtisov in prepričani, da šola ni le institucija, kjer se izvaja „strogo“ pedagoško delo, temveč predstavlja skupek raznovrstnih dejavnosti, prepletenih s kvaliteto in veliko mero zagnanosti učencev, učiteljev in staršev.

Bil je prazničen, kulturni dan, ki so ga učenci in učitelji poimenovali: Moj prispevek k boljši šoli. Program se je začel z dvema himnama. Najprej so vsi učenci zapeli himno šole Zapijmo pesem, pod vodstvom učiteljice Zlatke Knez, nato pa je zadelo še Zdravljica.

Voditelj **Urška Morgan in Luka Logar** sta kot usklajen tandem pod budnim očesom učiteljice **Jasne Pohlen**, skrbela za tekoč potek posameznih točk, prepletenih s posnetki na projekcijskem platnu. Mednje sodijo tudi izjave bivših učencev, pa kratke misli delavcev šole in predstavitev raznovrstnih dejavnosti na šoli.

V bogatem kulturnem programu je našel svoj prostor otroški pevski zbor z učiteljico **Patricijo Pečar**, folklorna skupina pod mentorstvom **Karmen Bubnič** in italijanska pesem *Ci vuole un fior*, ki sta jo z učenci pripravili učiteljici **Gardi Peršolja in Irena Panger Viler**. Prav vsi so bile nekaj posebnega. Program je popestrila tudi gledališka točka z uprizoritvijo skeča Družina je družina pod vodstvom **Nevenke Čermelj Sedmak**.

Izstopala je tudi klavirska skladba učenca **Andreia Ilienka** variacije na temo, ki svoje znanje izpopolnjuje v glasbeni šoli Izola. Deklice gimnastičnega krožka pri učiteljici **Staši Jug** so vse prisotne prijetno presenetile s svojo izvirnostjo in akrobacijami. Španščina na šoli ni neznanka. To so dokazali učenci, ki so skupaj z učiteljico **Alenko Likar** zapeli himno šole v tem jeziku.

Pod vodstvom učiteljice **Andreje Štucin Cergol** je vokalna skupina **Tamariska**, ki jo sestavljajo pretežno učiteljice naše šole, odpela nekaj pesmi. Petje je bilo obogateno z izraznim plesom bivše učenke **Nike Pegan** in instrumentalno zasedbo **Maje Bjelica, Giannija**

Še enkrat na volišče

Izolani imamo očitno radi volitve. Potem, ko smo v drugem krogu ponovno volili župana in na volišču Rdečega križa tudi člane sveta KS Staro mesto, smo na spletni strani Občine odkrili informacijo, da bodo potrebne še ene volitve in sicer **predstavnikov narodnosti v svetih KS Livade in Haliaetum**. Volitve bodo v nedeljo 23. 11. 2014.

Voli se en član sveta KS Haliaetum in en član sveta KS Livade, oba predstavnika italijanske samoupravne narodne skupnosti. Število volivcev – pripadnikov Italijanske samoupravne narodne skupnosti na dan 23. 10. 2014 je: **v KS Haliaetum 128 volilnih upravičencev in v KS Livade 173 volilnih upravičencev**.

Škoda le, da tega niso ugotovili prej in volitve opravili ob drugem krogu volitev župana.

Collorija, Iztoka Cergola, Borisa Holeška in Damjana Lična – bend staršev. Zaključna pesem **Življenje ima svetlo** stran je ponovno zadelo s Tamariskami, bendom staršev in, ne boste verjeli, sodelovala sta tudi delavca šole **Igor & Igor & Jana Olivieri**.

Za prijeten in lep prostor je poskrbela naša umetnica **Ingrid Knez**. Ob 20 letnici šole smo natisnili in izdali tudi publikacijo katere glavna urednica je bila **Maja Kosmač**. S pomočjo bivše učenke **Sanje Tosić in Janeza Volmajerja** je nastal dokumentarni film z naslovom **Iz malega raste veliko**. Idejno zasnovano zanj pa je zastavila učiteljica **Ingrid Knez**. Mentorji šolskih dejavnosti in pomočnica ravnateljice **Lilijana Hrvatini**

Participatorni proračun ni utvara

Si predstavljate, da bi prebivalci vsake od izolskih krajevnih skupnosti ali območij na leto iz občinskega proračuna prejeli po 100.000 Eurov, ki jih lahko porabijo za projekte, ki jih izberejo sami? In vendar to marsikje že počnejo.

Participatorni proračun je prvo uvedlo mesto Porto Alegre v Braziliji leta 1989. Pozitivni učinki in različne prakse participatornega proračuna po svetu kažejo zelo spodbudne rezultate in danes ga izvaja že preko 1500 mest, delov mest ter nekaj provinc in zveznih držav.

Kaj je participatorni proračun?

Za začetek povejmo, kaj sploh je participatorni proračun. Preprosto povedano, gre za princip oziroma način delovanja lokalne ali širše skupnosti, ki del proračuna namenijo uresničevanju neposrednih interesov ljudi iz nekega okolja. V primeru občine Izola bi to lahko pomenilo, da se del investicijskih sredstev namenijo uresničevanju resničnih interesov ljudi posameznih krajevnih skupnosti. Pa vendar je, glede na aktualno situacijo, kar veliko drugačnih pristopov.

V občini Izola smo priče velikim razlikam v delovanju podeželskih in mestnih krajevnih skupnosti. Medtem, ko obe podeželski KS razpolagata s precejšnjimi zneski, ki jih ustvarjata z oddajanjem v najem dveh večjih objektov (stavba v kateri je KS in Gostilna Jasna oz. stavba zadružnega doma Korte, kjer so trgovina, gostilna in še kaj). Zato KS Jagodje Dobrava in KS Korte letno razpolagata s približno 80 tisočaki, ostale krajevne skupnosti pa s simboličnimi vsotami. Naprimer, KS Staro mesto je lani prejela dobrih 1.000 Eurov.

Res je, njim je namenjen predvsem denar za njihovo delovanje, saj za investicije v mestne dele občine skrbi občina, medtem ko za nekatere komunalne investicije na podeželju skrbijo v krajevnih skupnostih. Tam dejansko, dokaj neposredno, poteka odločanje, podobno tistemu, ki ga predvideva participatorni proračun, medtem ko je odločanje v mestnih krajevnih skupnostih še vedno v rokah občinske oblasti.

Kako to počnejo drugi

Čeprav se je participatorni proračun selil v Evropo že relativno hitro, leta 1994 ga je uvedlo mesto Grottammare v Italiji, se je velik razcvet zgodil po letu 2000, ko je prav Porto Alegre gostil World Social Forum.

Več kot 6000 udeleženk in udeležencev se je takrat na lastne oči pričalo o uspešnem delovanju participatornega proračuna in tako ga zdaj v Evropi uporablja že več kot 300 mest ali delov mest, od takih z nekaj tisoč prebivalci pa vse do velemest kot so Rim, Berlin, Pariz, London, Madrid ali Lizbona. Seveda ne delajo vsi po istem modelu, najbolj razširjen pa je prav gotovo tisti iz Porto Alegreja, prilagojen za Evropo. Ta v kar največji meri odločanje preda v roke občanom in občankam. Projekti se vsakoletno financirajo iz proračuna, pri čemer občanke in občani predlagajo projekte in jih tudi izberejo, organi lokalne samouprave pa se zavežejo, da bodo odločitve občank in občanov izpeljali.

Poglejmo na primeru

Če bi, naprimer, prebivalci starega mesta ocenili, da imajo veliko problemov, ki se že leta ne rešujejo, bi krajevna skupnost sklicala zbor krajanov in jih povabila, naj na zbor pridejo s predlogi nujnih investicij v njihovem okolju. Tako zbrane predloge zbor krajanov preveri in oceni ter jih z glasovanjem razvrsti po pomembnosti. V realizacijo gredo projekti, ki jih z dodeljenim denarjem iz občinskega proračuna, občinske službe lahko realizirajo.

Bo Maribor prvi pri nas?

Na ponedeljkovem predavanju o participatornem proračunu, ki so ga pripravili v društvu Izolani, je Matic Primc, eden od pobudnikov oblikovanja mariborske iniciative Mestni zbor in pobude Ubrana skupnost, povedal, da so zbrali dovolj podpisov podpore pobudi za oblikovanje participatornega proračuna v občini Maribor, ki naj bi temu namenila 5% proračuna za leto 2015. Zagotovili so tudi zakonitost te pobude in zdaj se začne boj za njeno realizacijo.

Nekaj brošur o Participatornem proračunu je še na voljo v Placu Izolanov (Ljubljanska ulica 32), lahko pa obiščete spletno stran http://ubranaskupnost.si/wp-content/uploads/2014/08/Participatorni_proracun.pdf

Morda pa se bo tudi v Izoli našlo dovolj podpornikov te zanimive pobude.

D.M.

Kje nastaja izolski proračun?

Priprava proračuna je v velikem delu tehnično opravilo, saj je treba uskladiti prihodke in odhodke ob istočasnem vrednotenju rednih stroškov in načrtovanih investicij. Prav pri načrtovanju slednjih pa bi bil potreben čim širši konsenz politike oziroma občinskih svetnikov. Žal temu že dolga leta ni več tako, saj predlog proračuna nastaja dokaj konspirativno v vladajoči koaliciji, velikokrat pod vplivom različnih lobijev, nato pa se izglasuje na občinskem svetu, kjer imajo tisti, ki so ga pripravljali, seveda, večino. Tudi zaradi takšnega razumevanja oblastne funkcije je uvedba participativnega proračuna lahko korak v smeri bolj transparentnega odločanja o proračunskem, torej o našem, denarju.

Pa še odgovor na vprašanje iz naslova: Izolski proračun za leto 2014, tako kot vrsto let doslej, nastaja v občinskih strokovnih službah, v izbranih svetniški skupinah in na lokaciji, ki jo poznamo a je ne smemo omenjati.

ur

Ekonomija ni ekologija

piše: Franc Krajnc

Čas grenkih spoznanj

To da se je Slovenija znašla v kreditnem krču s predvidenim 1,2 milijardnim proračunskim primanjkljajem ter da je vsako tretje podjetje prezadolženo in sicer v skupni vrednosti najmanj 8 milijard evrov ni več nobena skrivnost, res pa je nekaj drugega. Novodobni politiki, ki v resnici to niso, saj je njihov delež pri sprenevedanju o preveliki zadolženosti Slovenije (neto dolg že dosega skoraj 30 milijard evrov) kar precejšen. Če je bil Bavčarjev Istrabenz turizem skupaj s finančnim holdingom še pred slabimi desetimi leti zadolžen 812 milijonov evrov še ne pomeni, da je to bilo kaznivo dejanje, saj so denar posodile morda res malce naivne banke. Sedaj pa se odgovorni za promocijo turizma mag. Hribar, Jadran Furlanič (Studio ob sedemnajstih, 28. oktober) sprašujejo kaj bodo banke s hoteli češ, saj niso za to usposobljene Ne povedo pa, da so samo v piranski občini skoraj vsi hoteli pod bančno hipoteko, še manj pa jim gre iz ust, da je gostinska panoga na obalno-kraškem območju ena najbolj zadolženih.

Dejstvo je, da smo s takimi in podobnimi načini oškodovanja nekdanjega družbenega premoženja, enormne birokratske rasti in zadolževanja Slovenijo pripeljali do točke, ko se zanj vedno bolj zanimajo tudi v Bruslju. Ali si lahko kdo sploh predstavlja kaj vse bi lahko postorili s 3,5 milijardami evrov davkoplačevalskega denarja, ki smo ga vrgli za dokapitalizacijo bank? Zgradili bi drugi tir, tretji pomol, TEŠ 6 in še kaj. Tako pa sedaj v strahu čakamo kdaj bo treba spet pomagati zlasti trem državnim bankam (NLB, NKBM in SID banka), da ne omenjamo DUTB, ki v imenu upnikov (bank) na veliko posluje s prenesenimi terjatvami in se v resnici gre nekakšno komercialno podjetje, seveda po vsej verjetnosti že tudi z izgubo! Čas spoznanj nam tudi pove, da imamo v Sloveniji veliko modrecev, ki nam s TV ekranov že leta in leta pripovedujejo kako je treba ustvarjati, poslovati, medtem pa domala vsi makroekonomski kazalniki padajo. Še pred kratkim smo se morali na novo zadolžiti za okoli 1,5 milijarde evrov, ko smo na finančnem trgu ponudili državne obveznice.

Pri približno 135 milijonskem proračunu treh obalnih občin znaša dolgoročni dolg že 72 milijonov evrov, ali povprečno 53,3 % proračuna, ki je še deloma v zraku! Pa še podatek, ki nas sili v novo zadolževanje. Od davkov se je do oktobra v državno blagajno nateklo dobrih 1000 evrov manj na prebivalca kot smo iz nje izplačali!

V Izoli so bili od vedno guati

Tako pravi Loredano Pugliese, član še zadnje izolske avtohtone ribiške družine, ki po pol stoletja ribarjenja še vedno ni izgubil ljubezni do morja in težkega dela.

V soboto bo prvi program italijanske nacionalne televizije, v oddaji Lineablu, med drugim predvajal pogovor z Loredanom Pugliesejem, članom še zadnje izolske avtohtone ribiške družine. Loredano pa je pred časom, v sklopu projekta Prua a siroco, s katerem je izolska italijanska skupnost Dante Alighieri predstavila izolsko ribiško tradicijo v Miljah, že opravil podoben pogovor z Aminom Dudine, seveda v avtohtonem izolskem narečju. Pogovor, ki ga je posnel Darjan Sinožič, govori o tem, kaj za Izolo pomeni ribištvo in škoda bi bilo, če ga ne bi objavili, pa čeprav prevedenega.

- Ste član zadnje avtohtone izolske ribiške družine.

- Tako je in sem še zadnji, ki že petdeset let hodim na morje. Hodil pa bom tudi v prihodnje, ker ribištvo je predvsem strast.

- Je ribištvo v vaši družini dolgoletna tradicija?

- Ja, tradicija je že zelo dolga, o tem mi je govoril že oče, ki je prav tako ribaril, kot tudi moji strici.

- Bili ste trije bratje, ki ste ribarili, ribarijo pa tudi vaši otroci, kajne?

- Tako je. Z enim od sinov še vedno hodim na morje, čeprav sem že v pokoju. Imam pa tudi vnuka, ki ima barko in še vedno ribari, a ne vem do kdaj bo vztrajal.

- Zato, ker pogoji za ribištvo niso več tako dobri, kot so to bili nekoč?

Ja, kriza je. Težko je prodati ribo in direktive evropske unije so nas ribiče uničile. Od prodaje ribe nimamo takorekoč nič. Mi, ki smo bili navajeni loviti ribe po Istri in vsej Dalmaciji, se v tem morju počutimo kot v zaporu.

Družina Pugliese je zadnja izolska avtohtona ribiška družina

- Ime projekta, v katerem sodelujemo se imenuje Ribištvo v Izoli oziroma ko so se pogodbe še podpisovale s stiskom roke. Morda se o tem niti vi ne spominjate, ampak starejša gospa nam je povedala, da je bila za cerkvico sv. Andreja hišica, kjer je prihajalo do dogovorov z ribiči in nikoli ni bilo govora o pogodbah, saj z ribičem je bilo dovolj, da si se rokoval. Kaj bi se zgodilo, če bi danes tako delali?

- Za začetek lahko povem, da ne bi mogli niti loviti rib, saj danes imamo toliko papirjev za izpolnjevanje. Naprimer, ko ulovimo ribo, moramo vpisati njeno uradno ime, angleško ime, latinsko ime. Ne razumem, zakaj so vsi ti zakoni potrebni, ker morje je še vedno isto, kot je bilo nekoč.

- Vse izkušnje, ki ste jih nabrali v teh letih, vam nič ne pomagajo?

- Sploh ne. Evropska zakonodaja je osnovana na ribolovu v Severnem morju. Ampak tisto morje je drugačno, pri nas imamo manjšo ribo. A kaj, ko Evropa zahteva, da imamo vsi enake zakone.

- Ribiška tradicija vaše družine je že zelo dolga, med drugim se je z ribištvom ukvarjala tudi vaša nona.

- Ja, vsi so se ukvarjali, eni na barki, drugi v tovarnah, ampak takorekoč smo vsi delali z ribo.

- Nekoč ste nosili ribo v Ampeleo.

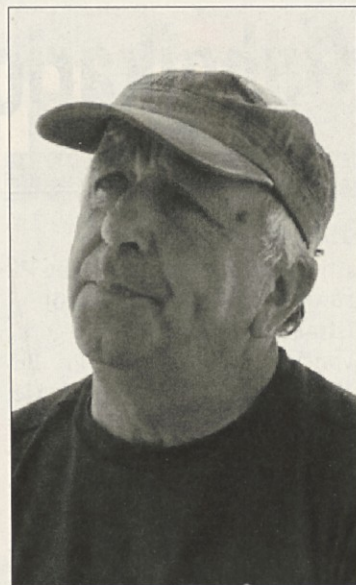
- Ja, lovili smo tiste prave sardele, in te so v Ampeleji uporabljali kot promocijski material za v svet. Ni to ista riba, ki jo loviš s kočo ali "šakalevo". Bilo je je malo, ampak bila je izvrstna. No, najprej smo v petdesetih letih nosili sardelo v Ampeleo, kasneje pa v Ribo, ko so se stvari spremenile.

- Ko je bil tisti del Izole še drugačen.

- Ja, bila ena taka manjša, lepa dolinica. Ribo smo peljali na "molet" pri "Primo ponte" nasproti pokopališča pa je bil pomol Ampelee. In ta dolina je bila zelo odprta, zelena, bilo je res lepo tam peljati ribo, danes pa je tam samo še beton. In veliko ljudi je tam živel, pa otroci so se tam kopali. Tega ni več in že samo misel na to me razžalosti.

- Mi poveš kakšno zgodbo o dimniku Arrigionija?

- Imeli so vodjo, Izolana, ki je pogosto hodil okoli naših bark in govoril, da dokler bomo videli dim iz dimnika pomeni, da bo dela tako za ribiče, kot za delavce. Ko dima ne bo več, bo konec za vse. Takrat sem se skoraj smejal, saj je dimnik od vedno delal in to v tovarni svetovnega formata. A prišel je čas, ko so se uredničile njegove besede. Že dolgo let je odkar so uničili to svetovno tovarno, uničili ribiško floto. Pravi Izolani danes vidijo v dimniku simbol dela.

- Kaj pa drugi dimnik?

- Tistega pa so zrušili, kar tako. Ostal ni niti spomin nanj. Na tega drugega je ostal vsaj še spomin. Ampak moja mama je bila štirideset let vodja v tej tovarni. Velikokrat sem šel tam in videl vse tiste ljudi, ki so delali in bili zadovoljni in to je bilo lepo. Zdaj, ko pogledam tja, mi hodi kar na jok. Ostal je samo še vhod in dimnik, ki ne dela več.

- Ribiške mreže ste kupovali ali ste jih sami izdelovali?

- Mreže smo izdelovali doma, popravljali pa smo jih kar na Velikem trgu, ki je bil takrat še povsem prazen, saj ni bilo avtomobilov. In ko smo imeli še mreže iz bombaža, jih je bilo treba vsake tri dni sušiti, enkrat na teden pa smo jih obarvali in zaščitili. Danes so mreže iz najlona, ki ne vpije vode, ampak z bombažem je bila druga zgodba. Morali smo zares delati. Danes nihče več ne dela tako, kot smo mi takrat. Cel Veliki trg je bil kot nekakšna ribiška delavnica. Bili smo samo ribiči in ta pogled je bil res veličasten. Veliko je bilo tudi prijateljstva.

- Kako so ribištvo pripomogle ženske?

- Ženske niso hodile na morje, ampak so večinoma delale v tovarnah, pa pomagale z mrežami, in prodajale ribo, ki smo jo ulovili.

- Kaj pa je bilo na jedilniku izolskega ribiča?

- Jasno, vedno je bila na jedilniku riba, ampak ne draga riba. Izola je bila znana kot kraj guatov. Torej predvsem guati in sardele.

- No, guati so danes lahko tudi draga riba, saj se jih takorekoč več ne da dobiti.

Res je, ker je danes v ospredju predvsem luksuz, torej, orade in brancini. Ampak v Izoli so bili vedno guati.

Komemoracija ob spomenikih NOB

Izvršni odbor Združenja borcev za vrednote NOB Izola vabi vse občane, da se v čim večjem številu udeležijo komemoracije ob spominu na padle borce NOB in žrtve fašističnega nasilja, ki bo:

- v Izoli, na Trgu padlih v četrtek, 30.10. ob 16. uri.

Predsednik: Radujko Slobodan

Hips - hišniška popravila in storitve

Manjša in večja popravila na vašem domu

Željko Jugovič s.p.

Odbojkarice odlično v drugi ligi

ROKOMET

1. NLB Leasing liga

Istrabenz plini Izola – Celje Pivovarna Laško 19:39 (11:20)

Istrabenz plini Izola: Gregorič, Vončina, Žgavec, Grbec, Pri. Božič 1, Kojić, Gomezelj 2, Vuković, Rončević 4 (2), Zorić-Stepančič 2, Grlj, Čosić 5, Vuković, Popović 5, Matijašević.

Celje je pričakovano preskočilo novo oviro v boju za sedmo zmago. Pot do novega uspeha jim je olajšalo dejstvo, da so bili Izolani brez trojice fantov prve ekipe. Poleg poškodovanega vratarja **Dragana Keviča** sta tokrat manjkala še krilna igralca **Peter Božič** in **Kristjan Jurič**, poškodba pa je s parketa oddaljila tudi izolskega organizatorja igre **Andraža Velkavrha**. Igralci tako niso igrali na svojih običajnih pozicijah, igra Izole v napadu pa je potekala pretežno po sredini, kjer so visoki Celjani uspešno zaustavljali izolske strele. Celjski strateg **Branko Tamše** ni želel tvegati in je v boj poslal najboljše fante, ki jih je kljub visoki prednosti pivovarjev na parketu zadržal do zadnje četrtine.

Povedla je Izola, prvi zadetek pa je dosegel nekdanji mladinec Celja **Žan Popovič**. To je bilo tudi edino vodstvo domačih, kajti gostje so kljub dobrim obrambam **Blaža Vončine** in **Martina Gregoriča** pospešeno izolsko mrežo in že ob polčasu določili zmagovalca. Drugi del je bil le še nadgradnja celjske premoči, ki je z visoko razliko potisnila Izolo mesto niže na lestvici. Velja še omeniti obetaven nastop **Marka Rončevića** in premierno predstavo **Primoža Božiča** pred domačim občinstvom. *“Proti nekdanjemu klubu sem bil bolj motiviran. Vedeli smo, kakšen nasprotnik je Celje. Vedeli smo, da igrajo hitro in vsako napako kaznujejo s kontro. Že v prvem polčasu so nakazali, kako bodo igrali in mi smo pač podlegli njihovemu tempu”,* je po tekmi povedal **Žan Popovič**.

Sicer pa je tekma že del zgodovine. Pogled izolskih rokometashev je že uprt v naslednji krog, ko se bodo v Sevnici (8. novembra) pomerili s tamkajšnjim istoimenskim moštvom. Ekipo so v sredo v pokalnem tekmovalju premagali s 26:20, kar so dobri obeti, da Izola pride do prepotrebni točk.

Letošnje moštvo Galeb grup Robotine sestavljajo (knežijo z leve): Urška Morgan, Mojca Novak, Valentina Haupt, Jelena Pešić, Nina Radolović, Pija Stegel, stojijo Dragan Grmača, Špela Morgan, Ines Haupt, Zala Požar, Simona Stopar, Tihomir Pešić.

ŽENSKI ROKOMET

Pretekla sobota je bila krstna za nekatere deklice, saj so prvič nastopile v državnem rokometnem prvenstvu v kategoriji mlajših deklic B (letnik 2003 in mlajše). Polne zagnanosti, želje po igri in zabavi, so se odpravile na gostovanje k rokometasicam iz Hrpelj – Kozine. Z novo trenerko, **Hano Škrbec**, so se uspešno zoperstavljale nasprotnicam in na koncu vknjižile zmago z rezultatom 21:14.

Težjega dela niso imele niti starejše deklice A, ki so gostovale v Sežani in vknjižile zmago s kar 36 goli razlike. Končni rezultat je bil 41:5.

Večina starejših deklic, je po tekmi v Sežani nadaljevala pot v Škofje Loko, kjer so pomagale našim kadetinjam. Tekma se je sicer končala s porazom Izolank, vendar so dekleta dokazala, da bi lahko z malo več zbranosti v igri, tekmo končale z boljšim izkupičkom. Končni rezultat – 29:22. Nove priložnosti za zmago bodo tako iskale na tekmi proti Ilirski Bistrici, ki se bo odigrala v Izoli po krompirjevih počitnicah.

NOGOMET

3. SNL - zahod

Rezultati 10. kroga

Bilje : Jadran Dekani 3:3 (2:1)

Tabor S : Portorož P 7:0 (1:0)

MNK Izola : Il Bistrica 3:0 (0:0)

Brda : Cerknica 1:1 (1:0)

Ajd Škou : Adria 4:0 (2:0)

Izola : Ilirska Bistrica 3:0

MNK Izola : Ilirska Bistrica 3:0 (0:0)

Izola, 25.10.2014 ob 15.00, gledalcev 80

MNK Izola: Rupnik Anže, Gavrić Davor, Šop Deni (Novak Luka 62.),

Maršič Matija, Vatovec Rok, Peroša Matej, Gavrić Sanjin, Mihailović Nik (Tadić Željko 88.), Kotnik Andrej (Čaušević Aron 88.), Kremenović Darko, Finkšt Niki
Strelci: 1:0 – Gavrić Davor (74.), 2:0 – Kremenović Darko (80.), 3:0 – Peroša Matej (86.) Rumeni kartoni: Vrbos Robert (20.)

Nova domača zmaga brez prejetega zadetka. Tekma kljub trem golom ni navdušila a važna je zmaga, ki nas ohranja pri vrhu lestvice.

V prvo ekipo so se po poškodbah vrnili **Kremenović** in **Rupnik**, po odsotnosti zaradi kartonov pa **Peroša**. V nadaljevanju je zaigral tudi **Luka Novak**, ki se prav tako vrača po poškodbah.

Naša ekipa je imela posest žoge in nizala priložnosti, a žoga ni hotela v gol. Morda je ekipa v srečanje vstopila nekoliko preveč ležerno, saj bi lahko tekmo odločili že v prvem polčasu in preostanek srečanja mirno pripeljali do konca. Posledica te ležernosti bi nas lahko drago stala saj je Rupnik lepo ubranil nevaren strel enega izmed gostujočih igralcev in s tem tudi nekoliko prebudil ekipo, ki se je v drugem polčasu zavedla, da morda igrati na polno in tekmo čimprej obrniti v svojo prid.

To se je obrestovalo v 74. minuti, ko je **Gavrić Davor** iz bližine pospravil žogo v mrežo in s tem odločil srečanje, saj je bilo potem vse lažje. Z goloma **Kremenoviča** in **Peroše** v nadaljevanju je bil postavljen končni rezultat 3:0.

Mirno lahko rečemo, da bi rezultat lahko bil tudi dosti višji v prid naše ekipe, a nekoliko ležeren začetek in slabi zaključni strelji so poskrbeli, da smo bili na trnjih vse do konca. Tekma, ki bo gotovo šla hitro v pozabo, a najpomembnejše so nove 3 točke za katere je treba fantom čestitati.

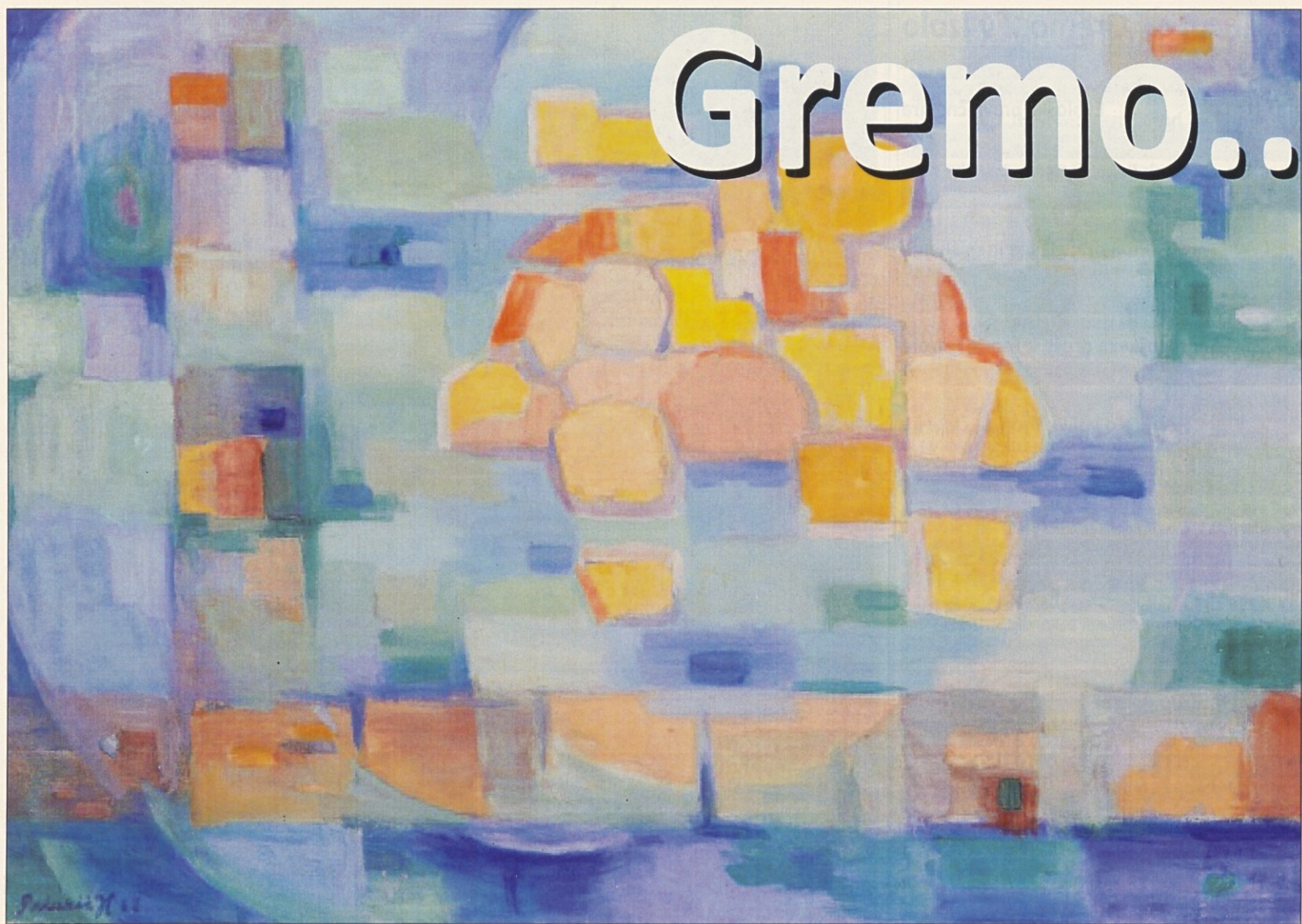
Matej Peroša po tekmi: *“Tako kot vsako tekmo na domačem igrišču štejejo le 3 pike. Štartalimo napadalno in poskušali takoj rešiti tekmo v našo korist. Po uvodnih 20 min smo si ustvarili 3-4 »smrtne šanse,« ki bi jih morali realizirati, a žau ni bilo tako. Po zapravljenih priložnostih so se Bistričani dobro postavili na njihovo polovico in dobro branili svoj gol. Vedeli smo, da ob prvem голу, ki bi ga zadeli bi nasprotna ekipa takoj padla in tako je bilo. Po prvem голу pritiska ni bilo več in zaigrali smo še bolj sproščeno in uknjižili suvereno zmago.*

Mislim, da kljub ne tako prepričljivi predstavi smo si ustvarili veliko več priložnosti kot nasprotnik in na koncu zaslužno zmagali.”

Sledi gostujoča tekma proti Adrii v Mirnu. Gostovanje, ki nam v preteklosti ni ležalo in kjer smo redko osvajali točke. Glede na trenutni položaj na lestvici pa so slednje obvezne. Ekipa bo morala na tem gostovanju igrati s prestavo višje če želimo domov pripeljati zmago, saj nam kakršnokoli podcenjevanje lahko zakomplicira položaj na lestvici. Tekma je na sporedu v nedeljo 2.11. ob 14:00.

Gremo...

Herman Pečarič: Otok v soncu, 1968, olje in tempera na platnu, 75 x 100 cm

v galerijo ...

STALNE ZBIRKE SO ZA OBČINARJE STROŠEK

V Koprski Kidričevi ulici so, žal, prav v predvolilnem času, odprli Galerijo moderne in sodobne umetnosti ter Stalno zbirko sodobne industrijske zgodovine Kopra. Prostore je Občina Koper brezplačno dodelila Pokrajinskemu muzeju Koper, ki je v galeriji postavil na ogled slike, ki so sicer doma v občinskih pisarnah in tako so se v novi galeriji znašla tudi dela Lojzeta Spacala, Avgusta Černigoja, Mileta Cetina, Rudolfa Sakside, Roberta Hlavatyja, Hermana Pečariča pa Maria Vilharja, Viktorja Snoja, Zvesta Apollonia, Rika Debenjaka, Silvestra Komela, staroste Božidarja Jakca in iz novejšje generacije Andraža Šalamuna, Zlatka Sirotiča in Aleksija Kobala.

Neglede na to, kaj si kdo misli o namenih takšnega odprtja novega galerijskega prostora ostaja dejstvo, da prostor je in da smo z njegovim odprtjem izvedeli, da so občinske pisarne pravzaprav največje stalne zbirke slikarskih del domačih avtorjev. Manj prijazni do slikarjev so občinski funkcionarji, ko gre za dodelitev prostorov za stalne zbirke likovnih del. V treh obalnih občinah ne premoremo niti ene..

Pravzaprav je galerija Hermana Pečariča v Piranu nekako najbližja temu, kar naj bi bile stalne zbirke, čeprav v resnici služi tudi kot običajni razstavni prostor, vendar vsaj z imenom pa tudi s stalno razstavo nekaterih avtorjevih del opravičuje to ime. Poleg te, lahko omenim le še Pohlenovo zbirko v Hrastovljah, ki pa je tako majhna, da dejansko težko nosi ime stalne likovne zbirke.

Pobud za postavitve takšnih zbirk je bilo, seveda, vedno dovolj. Prihajale so od umetnikov samih, včasih tudi tistih, ki so precenjevali pomen lastnega dela, do likovnih kritikov in kustosov, včasih pa so takšne pobude imeli tudi poslanci občinskih skupščin ali občinski svetniki. Rezultat je bil v vseh primerih isti: s takšnimi in drugačnimi odgovori so občinski oblastniki pobude pospravili v predale in tam so tudi ostale, dokler jih niso, ob koncu mandata, zmetali v koš za smeti ali v arhive. Pa smo v slovenski Istri v povojnem obdobju imeli umetnike, s katerimi smo se ponašali v Sloveniji in tujini in bi si takšne vrste "spomenika" zaslužili.

Pravzaprav je nespoštljivo do nekaterih ustvarjalcev, ki so bistveno prispevali k podobi tega območja, da njihova dela ležijo po kletah ali visijo po stenah zasebnih hiš in stanovanj dedičev, občinskih uslužbencev, nekaj redkih mecenov ali bank.

Najnovejša je pobuda Društva obalnih likovnikov Insula, ki želi v Izoli postaviti stalno zbirko del najpomembnejših slikarjev tega območja v zadnjih treh desetletjih. Gre za zares široko paleto ustvarjalcev, ki so pomembni za celoten slovenski kulturni prostor, hkrati pa so dovolj samosvoji z več kot opazno mediteranskostjo in svetovljanstvom.

Projekt se zdi dokaj uresničljiv, še posebej, če se bo občinska oblast res lotila preurejanja stare občinske stavbe na Velikem trgu v protokolarni objekt in kot del tega bi takšna stalna razstava gotovo lahko pomenila tudi pomemben del turistične ponudbe kraja. Stroškov ni prav veliko. Morda kakšna stena dol, beljenje, urejanje osvetlitve in nosilcev slik, pa bi šlo.

Pa ja ne bo tudi to preveč?

(Mef)

Gremo... v Izolo

4.11. torek 4.

17.00 Mestna knjižnica Izola

Ekološka pravljica ura

19.00 Mestna knjižnica Izola

predavanje **Kako poskrbeti, da se kljub neugodnim situacijam, ki nam jih prinaša življenje, počutimo dobro?**

5.11. sredo

19.00 Mestna knjižnica Izola

srečanje **Pitagora: glasba in mišljenje**

6.11. četrtek

19.00 Galerija ALGA

Otvoritev razstave slikarske skupine

Andragoškega društva Morje iz Isole

7.11. petek

19.00 Mestna knjižnica Izola

Resnica o vplivu drog na človeka

V predavanju bo predavatelj opisal svojo izkušnjo doživljanja odvisnosti od droge in o poti, ki ga je vodila ven iz nje. Predaval bo Lucjan Fortin.

20.00 Kulturni dom Izola

Nova monokomedija **MULC... VAS GLEDA**

avtorjev Roka Vilčnika in Bojana Emeršiča v režiji Jaše Jamnika.

8.11. sobota

18.00 Kulturni dom Izola

14. etno-folkloristično srečanje **FOLK & NOS**

v organizaciji Skupnosti Italijanov Dante Aligheri iz Isole.

12.11. sredo

19.00 Mestna knjižnica Izola

Vabilo na **večer poezije in glasbe Nuše Ilovar**
Poezijo bosta prebiral Anica Ilovar in Simona Kropec, ki bo s kitaro in vokalom predstavila tudi Nušino uglasbeno poezijo.

14.11. petek

19.00 Mestna knjižnica Izola

Gradnja z naravnimi materiali

Predstavitve knjige in DVD-ja avtorja Mira Žitka.

19.00 Kulturni dom Izola

20 LET KVARTETA 7 PLUS

Kvartet 7 Plus bo praznovanje 20. obletnice delovanja sklenil s slavnostnim koncertom, na katerem bodo nastopali tudi Rudi Bučar in Slovenski oktet.

17.11. ponedeljek

19.00 Mestna knjižnica Izola

Skrivnosti lepote 2 – Knjiga za vsako žensko

18.11. torek

19.00 Mestna knjižnica Izola

Holistični pogled na težave s hrbtenico

Pot k psihoenergetskemu ravnotežju - predavanje

19.11. sredo

19.00 Mestna knjižnica Izola

Teslovi zdravlilni tokovi – Tesla Metamorfoza

20.11. četrtek

19.00 Mestna knjižnica Izola

Knjiga je (ni?) orožje

predavanje Dušana Rutarja na temo o pomenu branja knjig za razvoj možganov.

21.11. petek

19.00 Mestna knjižnica Izola

predavanje Tokio

20.00 Kulturni dom Izola

STO SRČNIH – MANCA IZMAJLOVA IN BENJAMIN IZMAJLOV

Na koncertu boste slišali najlepše slovenske skladbe – narodne in filmske, prav tako pa pesmi iz drugih slovanskih dežel.

23.11. nedelja

19.00 Kulturni dom Izola

KDOR HODI Z BEBCEM... POSTANE BEBEC

Gledališka skupina Compagnia dei giovani/L'Armonia iz Trsta bo predstavila komedijo Agostina Tommasija v tržaškem narečju in v režiji Juliana Sgherle.

25.11. torek

17.00 Mestna knjižnica Izola

Ekološka pravljica ura

27.11. četrtek

19.00 Mestna knjižnica Izola

predavanje **Potniki Noetove barke**

29.11. sobota

18.00 Kulturni dom Izola

7. gledališka revija **VSI V GLEDALIŠČE**

že drugo leto posvečena mladinskih gledališkim skupinam.

v galerijo...

PEČARIČ IN SODOBNIKI

PRIMORSKA LIKOVNA UMETNOST 1965–1975: Tone Kralj (1900–1975), Herman Pečarič (1908–1981), Jože Pohlen (1926–2005), Mire Cetin (1927), Zvest Apollonio (1935–2009)

Razstavo s tem imenom in to vsebino so sinoči odprli v Pečaričevi galeriji v Piranu. Nabor petih avtorjev, sodobnikov gotovo ne predstavlja celotnega popisa delujočih ustvarjalcev na tem področju v tem času (odmevno dejavni so bili tu takrat tudi Viktor Birs, Janez Lenassi, Ivan Varl, delno Lojze Spacal ...), posreduje in odkriva pa pestro pretočnost idejnega hotenja ustvarjalnih posameznikov, ki jih je obalno okolje zaradi različnih vzrokov svojstveno privlačilo.

Začetek sedemdesetih je bil v Slovenski Istri obdobje velikega razvoja. Gospodarski subjekti, kot so Luka Koper, Tomos, Intereuropa, Istra-benz, Delamaris, Splošna plovba, pa tudi Casino Portorož, so ustvarili ugodno življenjsko okolje, ki ga je zaokrožilo tudi bogato turistično dogajanje. Hkrati ne gre zanemariti vpliva, ki so ga dodali mediji. **Vsekakor je imela Obala okoli leta 1970 več stvarnih možnosti, ki so zagotavljale »napredek in razvoj«.** Ob gospodarstvu in turizmu pa prave vzporednice s kulturno ponudbo ni mogoče povleči. Lahko bi rekli, da smo bili deležni le delnega razvoja, saj so se npr. galerijsko-razstavne ustanove, tako kot druge na področju kulture, prebujale precej skromno.

Formalno se razstavna dejavnost na Obali začne leta 1957, ko koprski muzej v lastnih prostorih odpre Malo galerijo. Nekaj potujočih razstav se v tem času zvrsti tudi v Portorožu, Izoli in Piranu. Leta 1962 postane razstavišče Galerija Piran, ki se leta 1968 preimenuje v **Mestno galerijo** (kjer je še danes). Na pobudo Pavla Zamarja Zappe se začne leta 1965 piranski Mednarodni slikarski Ex tempore. V Kopru **Pokrajinski muzej leta 1966 uredi prostore nad kavarno Loža**, ki počasi zaživi kot likovno razstavišče. **Leta 1972 odpre vrata galerija Meduza.** Sistemsko in programsko ureditev razstavne dejavnosti na južnem Primorskem prinese šele ustanovitev **Zavoda za likovno dejavnost Obalne galerije**, ki pod svoje okrilje leta 1974 prevzame koprski galeriji Ložo in Meduzo ter piransko Mestno galerijo.

"Kot nekakšno »izhodiščno stanje«, smo v okviru našega projekta izbrali etabrirano skupino umetnikov, ki so v omenjeni pestri sestavi tem novim rodovom nekakšna predhodnica", je v spremnem besedilu k razstavi zapisal kustos Dejan Mehmedović.

Namensko so izbrani kot heterogena skupina, kot peterica avtorjev, ki so tako ali drugače osebnostno pustili pečat v primorski likovni umetnosti oziroma širše v slovenskem prostoru, segment dogajanja na področju slikarske ustvarjalnosti Slovenije. Razstava morda posredno odkriva njihova soočanja z »novimi časi«, ki so v prelomu med šestim in sedmim desetletjem dvajsetega stoletja gotovo občutno posegli tudi v dogajanje na Obali.

Tone Kralj: Rojstvo, 1968, olje na lesniti, 100 x 150 cm

Herman Pečarič je stalnica, ki deluje v omejenem prostoru, v Piranu. Vsekakor živi s prostorom. **Tone Kralj** je tu »outsider«, saj je njegovo delo povsem arhaično in skozi meditativno čustveni zanos, ljudsko izročilo, religiozna in domovinska doživetja slovenstva le mimobežno zajame občutje obalnega prostora. Znotraj našega vsebinskega koncepta zastopa Izolo. Prisotnost **Mira Cetina** na Obali je verjetno primarno povezana s službo in njegovim pedagoškim delom. Njegove slike od začetnih, ki so nastale ob morju, pa do zadnjih, ki so nastajale, ko je že dolgo živel v Ljubljani, pa nedvomno nosijo posreden pečat Sredozemlja. **Jože Pohlen** je, kot rečeno, čisti sredozemski umetnik. Povsem zaznamovan s prostorom verjetno vpliva (»estetizirana mediteranska izvedbena manira«) na devet let mlajšega **Zvesta Apollonia**, ki v tem času že prevzema pomembno vlogo v slovenski likovni umetnosti (leta 1972 postane

V sredini sedemdesetih let se je obalni prostor, s skupino mladih umetniških navdušencev (**Živko Marušič, Toni Biloslav, Tomo Vran, Mira Ličen Krmpotič, Janez Matelič, Romildo Pustetta, Boris Benčič** ...), ki so se večinoma izšolali na **Accademii di belle arti di Venezia**, precej odprl in postal skoraj svetovljanski. Obalno umetnostno vzdušje je z novo generacijo mladih, ki so delovali povsem avtonomno, v polnem zagonu skorajda evforično.

zunanji sodelavec, nato leta 1973 asistent in pozneje profesor na ljubljanski ALU). Apollonio je gotovo začetnik in vez z novo generacijo.

Med petimi avtorji ni bilo velike osebnostne povezave in težko bi definirali, da so kot skupina neposredno vplivali na nadaljnji potek likovne kulture pri nas. Dejstvo pa je, da je generacija mladih perspektivnih umetnikov, ki jim je sledila, imela močan ustvarjalni zagon. Vsekakor pa prav izbor teh avtorjev potrjuje tezo, da je bila dolga leta problematika, predvsem na polju figuralne forme, ki je z uvajanjem abstraktnih načinov izvedbe pokazala drugačno obravnavo krajinskega motiva, dokončno razrešena. Nesporo je konec šestdesetih let pri nas obdobje, ki v likovni umetnosti prinaša opazne odklone v smislu obstoja figuralnega. Po barvnem realizmu se začne razgradnja in stilizacija forme in z njo tudi »začetek konca« neposrednega primorskega motiva, ki je v okviru slovenske likovne umetnosti že od začetka dvajsetega stoletja zastopal posebno pozitivno razvojno kategorijo, je še zapisal **Dejan Mehmedović**.

v kino...

21 minut PRIZNANJA

V četrtek, 23. oktobra, so pogled na filmsko platno slovenske Kinoteke razburkali trije filmi, ki jih po novem hranijo v kinote čnem arhivu. Gre za nova naku-pa Kinoteke in za svetovno premiero najnovejšega kinotečnega restavratorskega podviga, ki nosi podpis izolskega filmarja Davorina Marca.

Kinotečno filmsko zbirko sta nedavno obogatili kopiji dveh filmskih eksperimentov, ki smo ju na kinotečnem platnu že lahko gledali: prvi je *Blow-up*, avstrijskega raziskovalca filmskega medija Siegfrieda A. Fruhaufa, ki se je v le nekaj letih s silnim ustvarjalnim zanosom in unikatnostjo zapisal med najvidnejše sodobne avstrijske eksperimentaliste. Drugi film je *Trees of Syntax, Leaves of Axis* svetovno priznanega avantgardista Darchija Sana, ki dobesedno z vsako sličico lovi tone neukrotljive violinske improvizacije.

Toda, bolj kot obe projekciji je bila, vsaj za nas, vznemirljiva premiera nove, restavrirane 35mm kopije 21 minutnega filma *Paura in citta* (1191 dni pozneje ali Vonj po podganah) slovenskega in izolskega filmarja Davorina Marca.

Marc s svojim velikanskim opusom, ki v številčnosti pridobiva iz dneva v dan - vse od sredine sedemdesetih pa do danes in jutri - sodi v sam vrh slovenskega eksperimentalnega in malega filma. Za ognjeviti *Paura in citta*, iz katerega nevsiljivo veje duh časa in ustvarjalnega prostora, bi lahko rekli, da predstavlja katalog osrednjih avtorjevih stilističnih, vsebinskih in idejnih preokupacij, ki jih vsa leta ustvarjanja raziskuje z različnih gledišč in stališč in nas z njimi vsakič znova osuplja.

Film, izvorno na super 8mm traku, so restavrirali v sodelovanju z izjemno konservatorsko restavratorsko ekipo *La Camera Ottica* in CREA iz Vidma.

"Filmski delavci v naši nekdanji skupni državi to počnejo že vrsto let in tako ohranjajo spomin na vsa ustvarjalna obdobja svoje zgodovine. Mi se tega lotevamo šele zdaj, ampak, bolje pozno kot nikoli" je komentiral eden pomembnejših ustvarjalcev tistega obdobja, ki se skriva za imenom OM produkcija in katerega film naj bi bil naslednji na vrsti za takšno restavriranje in arhiviranje.

"Slovenska Kinoteka je doslej restavrirala tri filme, ki so bili v originalu posneti na 8 mm filmski trak" je povedala vodja programa Kinoteke, Varja Močnik. "Doslej je ta čast doletela Karpa Godino z dvema filmoma in film Vinka Rozmana. Davorinov film je četrti po vrsti in na nek način drugačen od predhodnih, saj je tudi Davorin Marc po svojem filmskem izrazu precej samosvoji avtor."

Predstavniki restavratorske ekipe *La camera Ottica* so povedali, da so takoj, ko so film iz leta 1984 dobili na vpogled, ocenili da gre za pravo mojstrovino, ki so se ji posvetili z vso potrebno zagnanostjo in res je njihovo delo vrhunsko opravljeno, tako v slikovnem smislu, saj je film tudi v tem formatu barvno in resolucijsko brezhiben, hkrati pa zvočno in glasbeno sodoben, kot da bi bil zvok posnet danes.

Nekdanja kulturna ministrica, Majda Širca, je bila vesela tega dogodka, ki je dodatno ovrednotil slovenski eksperimentalni film, ki so ga, v sklopu jugoslovanskega, predstavili v Moderni galeriji pred tremi leti. "Skoraj je bil pozabljen, zdaj pa bo našel mesto v njujorškem Anthology film museum. Lahko smo ponosni na to."

Bodo v Piranu ustanovili filmski muzej?

V Piranu, biseru Slovenske obale, so v času Jugoslavije od leta 1953 pa do leta 1991 posneli okoli 50 filmov, pečat filmskemu ustvarjanju pa je nedvomno dal češki režiser František Čap. Bogastvo te pestre filmske zbirke, tudi glede prihodkov okoli 17,5 milijona evrov, je v nedeljo, 26. oktobra 2014, v Obalnih galerijah Piran predstavila nekdanja ministrica za kulturo Majda Širca, ki je gradivo o posnetih filmih zbiralala kar nekaj mesecev, njej pa gre tudi zahvala za avtorsko delo pri izdaji prve pregledne publikacije - kataloga z naslovom *Piran v filmu - Koprodukcijski časi Slovenije*.

Politika Jugoslavije se je sredi petdesetih let prejšnjega stoletja nekoliko liberalizirala in Piran z okolico je postal prizorišče živga in pestrega filmskega dogajanja. Na Fornacah v nekdanji tovarni mila Salvetti so zagnali nov studio in vzpostavili dobro poslovno mednarodno filmsko sodelovanje. Filmski studio se je pred leti preselil, stavba pa sameva. Potem so se kot po tekočem traku začele menjavati tudi institucije Triglav film - Filmservis - Viba film - Filmski sklad...

Zgodba o filmskem Piranu bi lahko šla celo v pozabo, če ne bi bilo pričevalcev, bogatega kataloga, razstave, ki si jo lahko ogledate vse do 18. 1. 2015. Na plodna tla je padla ideja, da bi lahko v Piranu odprli ustrezen filmski muzej kot pomemben delček v mozaiku kulture in turistične ponudbe. (F.K.)

Gremo... v Piran

7.11. petek

20.00 Gledališče Tartini Piran

Tin Vodopivec: DESERT Stend up komedija

8.11. sobota

19.30 Avditorij Portorož

Gledališka drama za abonma in izven - drama / SNG Drama Ljubljana

Maja Haderlap: ANGEL POZABE (Engel des Vergessens)

Režija: Igor Pison / Igrajo: Barbara Cerar, Saša Pavček, Janez Škof.

Govorci lepenskega dialekta na zvočnih posnetkih: Bredica Županc, Mici Kucher, Klara Haderlap, Vili Ošina.

9.11. nedelja

19.00 Avditorij Portorož

14. GALA BALETNI VEČER NOVIH KOREOGRAFIJ NA SLOVENSKO GLASBO

Izvajalec: Društvo baletnih umetnikov Slovenije in Mladi slovenski balet

Koreografi DBUS: Gaj Žmavc, Claudia Sovre, Siniša Bukinac. / Koreografi MSB v okviru projekta KOREOPLES: Gabriela Mede, Mateja Železnik, Alena Medič, Lara Flegar, Metka Beguš, Filip Jurič, Aleks Theo Šišernik, Uroš Škaper. / Plesalci DBUS: Nina Noč, Urša Vidmar, Mateja Železnik, Monika Zorko, Romana Fičur, Asami Nakashima, Yuki Seki, Gaj Žmavc, Siniša Bukinac. / Plesalci MSB: Gabriela Mede, Mateja Železnik, Alena Medič, Lara Flegar, Metka Beguš, Filip Jurič, Aleks Theo Šišernik, Uroš Škaper.

13.11. četrtek

19.00 Avditorij Portorož

Dobrodrelna plesna predstava RDEČI ČEVELJČKI

Avtorica: Katja Bucik. / Plešejo: otroci in odrasli na invalidskih vozičkih skupaj s profesionalnimi plesalci. / Posebna gostja: TINKARA KOVAČ.

Ves izkupiček bo namenjen šolskim skladom osnovnih šol v občini Izola: Vojke Šmuc, Dante Alighieri in Livade - za tiste otroke, ki imajo manj srečno otroštvo.

14.11. petek

18.00 Gledališče Tartini Piran

Koncert 50-LETNICA DELOVANJA ZVEZE PRIMORSKIH GLASBENIH ŠOL

20.00 Kavarna Avditorij

KAVARNIŠKI VEČER

Koncert: Alen Hasanagič (Obalni talenti 2014)

15.11. sobota

17.00 Avditorij Portorož

Lutkovna predstava za otroke - Abonmajček in izven / Mini teater Ljubljana

Dora Gimesi: KAKO UJETI ZVEZDO

Režija: Ágnes Kuthy / Igrajo: Saša Pavlin Stojič, Tadej Pišek, Robert Korošec

Predstava traja 50 minut in je primerna za otroke od 3. leta dalje. Sledi rajanje v avli.

19.11. sredo

20.00 Avditorij Portorož

Monokomedija MOŠKA COPATA

Igra: Ranko Babič

21.11. petek

20.00 Kavarna Avditorij

Koncert: Obalni raperji (Obalni talenti 2014) KAVARNIŠKI VEČER

22.11. sobota

Gledališče Tartini Piran

Piranski dnevi arhitekture 2014

VIZIJE ARHITEKTURE

28.11. petek

18.00 Galerija Impresije Piran

Otvoritev razstave PEJSAŽI NAŠEGA KRAJA

Razstava bo na ogled vsak petek in soboto med 15. in 18. uro do 28. 12. 2014.

19.30 Gledališče Tartini Piran

Gledališka predstava

Ivan Cankar: SLIKE PO DOLINI ŠENTFLORIJANSKI

Priredba in režija: Ksenija Murari / Igrajo: Gledališka skupina Cuker Teater

29.11. sobota

20.00 Avditorij Portorož

Plesno glasbena predstava CIGANKA

Koreograf in umetniški vodja: Rymma Ruminska / Scenarij in režija: Urša Bradašja / Producent: KUD Balerima, Igor Misdaris / Oblikovalec zvoka: Sašo Fajon / Oblikovalec luči: Jaka Varmuž / Scenografija: Jerica Šantej / Sodelujejo: Rymma Ruminska in Gypsy soul - plesna skupina, Šukar, Romano Jilo - plesna skupina Bojan Ristić Brass band, KUD Balerima - otroška plesna skupina, Pivo in čevapi, Laura Ivančič, Tomi Brajda

Monfort Portorož / Konferenca: Gledališče Tartini

PIRANSKI DNEVI ARHITEKTURE 2014

VIZIJE ARHITEKTURE

Piran, 22. november 2014

Mestna galerija Piran

Piran v filmu

Nedelja, 23. november 2014, ob 11. uri: Vodstvo po razstavi Piran v filmu

VITTORIO ANTONIO COCEVER

Konec decembra 2013 je bila v Miljah na ogled pregledna razstava Vittoria Antonia Cocevera, slikarja in keramika, ki se je leta 1902 rodil v Kopru, a je pozneje živel in ustvarjal v Italiji. Umrli je v Padovi leta 1971.

Razstava v dveh miljskih galerijah, Museo d'Arte Moderna "Ugo Carà" in Sala Comunale d'Arte "Giuseppe Negrin", je skupaj s publikacijo ponudila prvo kritično refleksijo o umetniku, med drugim znanem po tem, da je v Istri poslikal tudi nekaj cerkva.

Cocever je formalno izobrazbo pridobil na akademijah v Benetkah, Rimu in Trstu (Tehnični inštitut). Po prvi razstavi leta 1923 v beneški Ca Pesaro je imel kar nekaj pomembnih skupinskih razstav, kot sta na primer Quadriennale v Rimu in beneški Bienale, ter osebnih predstavitev po Italiji in zunaj nje. Avtor, znan po svojih krajčinah, istrskih vedutah in marinah, je bil tudi dober portretist. Pri slikanju figuralnih kompozicij, najpogostejše s tematiko lova, je uporabljal divizionistično tehniko, medtem ko v njegovih keramikah najdemo vplive primitivistov. Ustvarjal je bil na področju oblikovanja, pogosto je vodil tudi slikarske tečaje. Njegova dela hranijo zbirke pomembnih italijanskih gospodarskih podjetij in muzejev ter galerij v Benetjah, na Tržaškem in Goriškem.

Razstavo, ki jo bo v Sloveniji postavila Maria Campitelli, znana likovna kritičarka iz Trsta, si bo mogoče ogledati na dveh lokacijah. V Galeriji Loža se bo osredotočila na izbor avtorjevega slikarskega in keramičnega opusa, medtem ko bo v Palači Gravis na ogled tematski sklop risb, slik in kipov z živalsko tematiko, saj je bil umetnik tudi strasten lovec.

Galerija Loža in Palača Gravis, Koper

VITTORIO ANTONIO COCEVER

pregledna razstava

Odprtje: petek, 7. november 2014, ob 18. uri v Galeriji Loža in ob 18.30 v Palači Gravis

Trajanje razstave do 31. decembra 2014

Galerija Meduza Koper

Boštjan Drinovc

Sobota, 8. november 2014, ob 11. uri: Vodstvo po razstavi Boštjana Drinovca

koncert...

PEVSKA ZMAGA V DEŽELI PEVCEV

Pevci in pevke Akademskega pevskega zbora Univerze na Primorskem (APZ UP), ki deluje pod okriljem Študentske organizacije Univerze na Primorskem (ŠOUP), so se pod vodstvom dirigenta Ambroža Čopija v soboto, 25. oktobra, uspešno predstavili na 2. mednarodnem zborovskem tekmovanju v Derryu na Severnem Irskem. Tekmovanja se je zbor udeležil v mešani zasedbi, kjer je dosegel 90 točk in s tem postal zmagovalnik tekmovanja ter dobitnik trofeje festivala.

Poleg APZ UP se je na mednarodnem tekmovanju predstavilo 7 zasedb iz različnih držav (Irska, Severna Irska, Estonija, Poljska, Nemčija, Wales in Češka). Za slovenskim zborom se je na drugo mesto uvrstil zbor Univerze Maritime Szezenin, Poljska (88,4), tretje mesto pa so osvojile pevke zbora The park singers iz Irske (80,0). APZ UP je poleg tekmovalnega nastopa zapel še na nedeljskem festivalnem in zaključnem gala koncertu.

Za pevke in pevce APZ UP ponovni uspeh pomeni potrditev njihovih zastavljenih ciljev ob 10. obletnici delovanja. Tik pred odhodom na turnejo so pevci in pevke APZ UP priredili koncert v čast in spomin na preminulega umetnika Pavleta Merkúja v prenovljeni cerkvi sv. Frančiška Asiškega v Kopru.

Zbor je prvo desetletje zelo uspešno vodil skladatelj in dirigent **Ambrož Čopi**, z oktobrom 2014 pa je dirigentsko palico prevzel dirigent **Mirko Ferlan**.

Najboljše iz Istre.

VRTNARIJA IZOLA
Cankarjev drevored 29, Izola
031 616 749

NOVO

KZ Agraria Koper

VELIKA IZBIRA SVEČ,
ARANŽMAJEV,
KRIZANTEM
IN VSE ZA
UREJANJE
GROBOV

KZ Agraria Koper

Evropski kmetijski sklad za razvoj podeželja
Evropa investira v podeželje.

ODBOJKA

Druga zmaga odbojkaric

Izolske odbojkarice so po pričakovanem porazu z 0:3 proti Mariborčankam v osmini finala pokalnega tekmovanja preskočile tudi drugo prvenstveno oviro in prišle do prvih domačih treh točk. Kamniški Calcit Volleybal je v prvem nizu padel na šesti točki, zatem pa so gostje zaigrale bolj organizirano, tako da sta se preostala niza končala s 25:22 in 25:20. Uspešen je bil tudi Ankaran, ki je po drugem krogu v rahli prednosti pred Izolo na prvem mestu.

V prihodnjem krogu, 8. novembra, bodo naša dekleta naletela na nekoliko težjega nasprotnika. Grosuplje je na četrtem mestu in tekma pri njih bo za Izolanke resnejša preizkušnja. Zatem pa prihaja 15. novembra v Izolo kranjski Triglav.

JADRANJE

Mrakova in Macarolova premagali svetovna podprvaka

V Zadru se je končalo hrvaško državno prvenstvo za olimpijske in mladinske razrede, ki se ga je udeležilo tudi kar nekaj slovenskih jadralcev. Organizator je imel precej težav z vetrom, a je na koncu prvenstvo vendarle uspel spraviti pod streho.

Tina Mrak in **Veronika Macarol** sta v olimpijskem dvosedu 470 zmagali in premagali aktualna svetovna podprvaka **Šimeta Fantelo** in **Igorja Mareniča**.

Podobno kot Tina in Veronika je jadral tudi **Toni Vrščaj** na jadralni deski Techno 293 in prepričljivo pometel z vso konkurenco. Deseto-uvrščeni iz mladinskih olimpijskih iger je zmagal v vseh šestih plovih. *"Po vrnitvi iz MOI na Kitajskem je bila to moja prva naslednja regata v Technu zato mi je predstavljala dober trening za kasneje. Pogoji v Zadru za jadranje so bili dobri, pihala je spremenljiva burja, dovolj močna, da smo lahko večji del tekme glisirali. S svojim jadranjem in kondicijo sem zadovoljen, vendar sem kljub šestim zmagam naredil nekaj napak. Regata v Zadru mi bo ostalo v prijetnem spominu."*

V razredu Laser Standard je pričakovano slavil **Tonči Stipanovič**, pred **Danielom Miheličem** in **Filipom Jurišičem**. Četrti je bil **Nik Pletikos**, sedmi pa **Žan Luka Zelko**. Novinec v olimpijskem enosedu Laser **Maks Vrščaj** je prvenstvo končal na 22. mestu.

V dekliškem razredu Laser Radial je slavila **Tina Mihelič** pred **Ano Zelič** in Slovenko **Kim Pletikos**.

Lin Pletikos je v razredu laser 4.7 zasedla 6. mesto, **Luka Leskovar** pa je bil 42. Državni prvak je postal **Rene Starič**.

Halloween regata

Sončen jesenski vikend je pozdravil preko sto mladih jadralcev na tradicionalni Halloween regati razreda optimist, ki jo Jadralni klub Pirat iz Portoroža organizira zdaj že tretje leto zapored.

Kljub burji, ki je v sunkih pihala tudi do 25 vozlov, so se mladi jadralci pogumno odpravili na regatno polje in, razdeljeni v štiri skupine, v soboto odjadrili tri regate, v nedeljo pa še dve. Čeprav se prav v teh dneh odvija svetovno prvenstvo za optimiste v argentinskem San Isidru (Buenos Aires), **Rok Verderber**, **Klemen Semelbauer** in **Matej Planinšič** (vsi JK Pirat), **Niko Kravanja** iz ŠD Piran ter **Mara Turin** (JK Izola), ki je prvi del prvenstva zaključila v vodstvu!! – so na Halloween regati tudi tokrat prisotni številni zelo uspešni mladi jadralci iz Avstrije, Češke, Italije, Madžarske, Srbije, Hrvaške in Slovenije.

Z odličnim nastopom v obeh dneh si je zmago zaluzeno prijadral **Peter Milivojevič** iz JK Jadro Koper, na drugo mesto se je uvrstil italijanski jadralec **Filippo Costa**, SVOC, tretji pa je bil še en slovenski jadralec, **Janez Zabukovec**, prav tako iz JK Jadro Koper. Med najboljših deset sta se uvrstila še **Martin Fras** (JK Izola) na peto in **Veronika Pirjevec** (JK Pirat) na deseto mesto ter na drugo mesto med deklicami. Najboljša deklica je bila **Stefania Padoan** (Y.C.A.), na tretje mesto je prijadrala **Luisa Penso** iz istega kluba. Med kadetinjami sta slavili dve Italijanki in jadralka iz Srbije – najboljša je bila **Andrea Aschauer** (WYC), druga **Nina Cattai** (CDV) in tretja **Kristina Boja** (JK Palič). Med kadeti je bil najboljši slovenski jadralec **Martin Fras** (JK Izola), drugi je bil **Daniel Cante** iz istega kluba, tretji pa **Andrea Nordio** (SVBG).

Mara Turin po treh dneh v vodstvu

Iz Argentine, kjer se odvija svetovno prvenstvo v razredu optimist, prihajajo razveseljive novice. **Mara Turin** je po superiornem jadraniu in dvema posamičnima zmagama (sedaj ima že štiri zaporedne) prišla v skupno vodstvo in ima pred prvim nasledovalcem Švicarjem **Nikom Zeltnerjem** zajetnih 8 točk prednosti. Odlično je jadral tudi

Rok Verderber, ki se je povzpел na skupno 11. mesto (17., 13.).

V Buenos Airesu so sicer na veter čakali kar do četrte ure popoldne, potem pa v desetih vozlih vetra uspeli izpeljati oba predvidena plova. **Klemen Semelbauer** je prvi plov končal kot odličen 2., v drugem pa bil 16., kar ga uvršča na trenutno 41. mesto. **Matej Planinšič** je oba plova končal na 31. mestu, skupno je 63. **Nicolo Kravanja** pa je bil 46. in 24. in je skupno 126.

Danes in jutri jadralce čaka ekipno dvobojevanje, v ponedeljek imajo prost dan, v torek pa nadaljujejo s flotnimi plov.

Odprto državno prvenstvo v razredih Flying Junior in Fireball

Pretekli konec tedna je organizator Športno društvo GoSAILING iz Portoroža izpeljalo odprti državni prvenstvi, in sicer tridnevno regato (17.-19.10.2014) za razred Fireball in dvodnevno (18.-19.10.2014) za razred Flying Junior.

Fireballisti so se na morje odpravili že v petek, ko se je 12 prijavljenim slovenskim posadkam na morju pridružilo še 11 čeških posadk. V soboto se jim je na regatnem polju pridružilo še 7 posadk razreda Flying Junior, tokrat brez gostov iz tujine. Jadralcem je bilo vreme naklonjeno, saj so lahko jadrli vse tri oz. dva dni, prvenstvi sta veljavni in tako smo v nedeljo, 19.10.2014 dobili nove državne prvake: v razredu Fireball je to postala posadka **Mitja Nevečny** – **Rok Leskovec** (JK Jadro – JK Fireball), v razredu Flying Junior pa posadka **Toni Rebec** – **Željko Planinšič** (JK Olimpic). Absolutna zmagovalka državnega prvenstva razreda Fireball je češka posadka **Jaroslav Verner** – **Milan Kvasnik** (JK Touden).

NAMIZNI TENIS

1. SNTL - članice

Vesna Zalog : Arrigoni 5:2

V soboto so članice igrale v gosteh proti ekipi Vesne iz Zaloga. Naše igralko so iztržile v Ljubljani kar se je dalo. Tako sta pa eno zmago dosegli **Urška Čokelj** in **Lea Paulin**. Blizu zmage pa je bila tudi **Katrina Sterchi**, ki je tesno, s 3:2 izgubila proti dolgoletni igralki Arrigonija **Kristini Rahotin**. Vesna je v letošnji tekmovalni sezoni po jakosti takoj za Interdiskontom in izid tekme je povsem realen.

1. SNTL - člani

Kema 2 : Arrigoni 5:1

Tudi člani so odigrali tekmo petega kroga v gosteh in sicer proti drugi ekipi Keme iz Puconcev. Igra naših igralcev je bila veliko boljše, kot bi

to bilo razvidno iz rezultata. Je pa očitno zelo težko priti do posamezne zmage, kaj šele do ekipnega uspeha. Tokrat je edino zmago dosegel **Kristjan Ludvik**, brez zmage pa sta ostala **Simon Frank** in **Erik Paulin**.

Erik Paulin tretji

V nedeljo je v Izoli potekal 2. odprti turnir RS za mladince in mladinke. Člani NTK Arrigonija so turnir v telovadnici OŠ Livade organizirali vzorno, za kar gre zahvala vsem, ki so kakorkoli pomagali pri organizaciji, posebno pa vodstvu turnirja in sodnikom.

Na turnirju smo dosegli tri uvrstitve na glavi turnir. Tokrat velja res pohvaliti **Erika Paulina**, ki je po dolgem času pokazal odlično igro. V polfinalu proti igralcu Krke **Darku Jorgiču** je namreč v petem nizu že vodil 6:3, nato pa tudi 9:8, ob res dobri igri pa je na koncu žal izgubil. Povedati je treba, da je Darko letos na Evropskem mladinskem prvenstvu prišel do četrtfinala in kot mladinec se redno uvršča v finale članskih turnirjev.

Pri mladinkah je **Katrina Sterchi** tesno, s 3:2 izgubila za med osem najboljših proti Katarini Stražar in Mengša. Na glavni turnir se je uvrstila še **Lea Paulin**, ki je za med šestnajst izgubila proti Ani Tofant, prav tako iz Mengša.

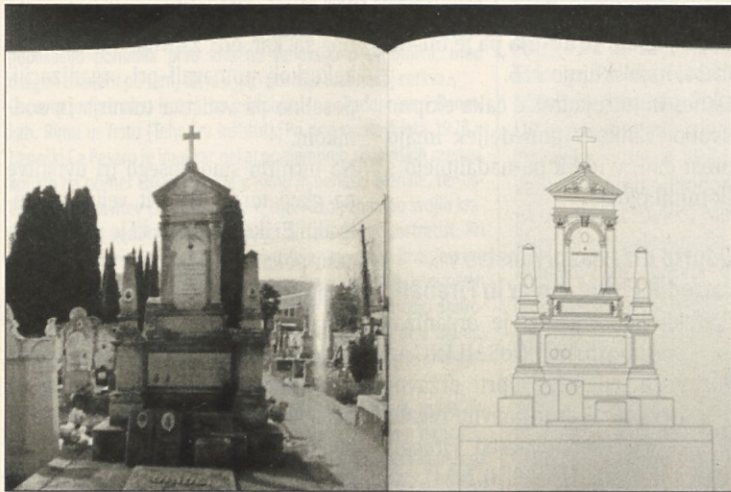
TAROK

V ponedeljek so tarokaši odigrali 35. kolo letošnjega prvenstva posameznikov. Zmagal je **Boris Počkaj**, ki je osvojil vseh 6 možnih točk z odlično razliko +1144. Po 5 točk sta osvojila **Ivica Grdič** in **Cveto Ličen**, vrstni red pa je odločila razlika pik iz posameznih iger. Uspešnejši je bil **Ivica Grdič** s +618 pred **Cvetom Ličenom** s +281. Rezultati 35. kola niso vplivali na razvrstitev na vrh lestvice. Še naprej vodi **Cveto Ličen** s 151,25 točkami in razliko +21.100, sledi **Ivica Grdič** s 138 točkami in razliko +25.565. Oba sta povečala naskok pred nasledovalci, ki so **Marija Bolje** s 131,25 točkami in razliko +7468. Na četrtem mestu je **Boris Debeljak** s 129,50 točkami in razliko +12436. Na petem mestu je ostal **Anton Sevnčnikar** s 121,50 točkami in razliko +9292.

Do konca prvenstva je še 7 kol. Na vrhu se je usidral **Cveto Ličen** s prednostjo 27 točk, kar bi moralo zadostovati za prvo mesto. Tudi drugo mesto je zelo verjetno oddano **Ivici Grdiču**, ki vodi za 7 točk pred tretje uvrščeno **Marijo Bolje**. Le ta pa brani tretje mesto s prednostjo samo dveh točk pred četrto uvrščenim **Borisom Debeljakom**. Peto mesto zaseda **Anton Sevnčnikar**, zaostaja pa že za 8 točk. Zadnjih 7 kol bi lahko spremenilo vrstni red od 3-5 mesta, kar pa je tudi malo verjetno.

Izolsko pokopališče ima knjigo

Pokopališča so predstavljala za družbo enega od največjih izrazov civilizacije, so zapisali v vabilu na predstavitev publikacije "Il cimitero storico di Isola", zgodovinsko izolsko pokopališče. In to še kako drži.

Pokopališča beležijo našo zgodovino, morda še bolj natančno, kot to počnejo zgodovinarji sami. V tem duhu so avtorji publikacije "Il cimitero storico di Isola", izolsko zgodovinsko pokopališče, predstavili najnovejšo knjigo založbe Il Mandracchio. Avtorji Silvano Saua, Agnese Babič, Daniela Milotti Bertoni, Claudio Chicco in Andrea Šumenjak so na petkovi predstavitvi v dvorani palače Manzioli številnim prisotnim predstavili fotografsko študijo pokopališča, v kateri je zabeleženih več kot sto grobov, predvsem ti-

stih, ki so tudi spomeniško zaščiteni. Ob fotografiji posameznega groba je priložen tudi opis družine, pri nekaterih pa lahko opazimo tudi arhitekturno študijo. Knjiga, med drugim, dokazuje tudi prisotnost italijanske skupnosti na območju Izole in pomembno je, da se tudi v prihodnje ohrani njena kulturna dediščina. Knjigo, izdajo katere sta subvencionirala Ministrstvo za kulturo RS in Občina Izola, so podarili udeležencem ob koncu predstavitve.

ur

Golobica je prinesla knjigo

V četrtek 23. oktobra, točno na dan izolskega čudeža, se je takšen majhen čudež zgodil tudi v Placu Izolanov.

Pisateljica, pravljíčarka in pripovedovalka, **Kristina Menih**, je namreč predstavila tri zgodbe iz njene zanimive knjige o izolski golobici, hkrati pa so na stene galerije izobesili ilustracije, ki jih je za posamezne zgodbe narisal **Marjan Motoh**.

Presenečenje pa je bila knjižica pesmi **Dotik dveh svetov**, Barbare **Motoh Bračanov**, ki jih je opremila z ilustracijami očeta Marjana, natisnili pa smo jih v Mandraču v sklopu naše nove zbirke **Kapučinark**. Izid knjige je bilo presenečenje za oba avtorja pa tudi za vse zbrane, tako da se že dogovarjamo o dodatnem tiskanju te zanimive knjižice.

K

FILMSKI DNEVI LUX PRVIČ TUDI V IZOLI

V izolskem Art kinu Odeon bodo prihodnji teden, od četrтка do sobote, potekale projekcije treh filmov, finalistov filmske nagrade LUX, ki jih za kinematografske dosežke podeljuje Evropski parlament. Letos je med finalisti prvič tudi slovenski film, **Razredni sovražnik** Roka Bička. Filmi bodo prikazani v številnih kinematografih po vsej Evropi in prevedeni v 24 uradnih jezikov EU.

Gledalci bodo lahko glasovali za svoj najljubši film, eden izmed njih pa bo z žrebom prejel potovanje na filmski festival v češke Karlove Vare, kjer bo razglasitev zmagovalnega filma po izboru občinstva. Glas lahko oddate na spletni strani <http://www.luxprize.eu/>

Okolje, ki ga prikazujejo letošnji finalisti, je večplastno, a ga hkrati povezuje vodilni motiv mladosti.

- **Četrtek, 6. 11. 19.00 RAZREDNI SOVRAŽNIK**, Rok Biček - Slovenija
Zaradi velike razlike v dojemanju življenja je odnos med dijaki in njihovim novim profesorjem nemščine vse bolj napet. Razvnamejo se čustva in prepozno pride do spoznanja, da stvari le niso tako črno-bele
- **Petek, 7. 11. 20.30 BANDA PUNC**, Céline Sciamma - Francija
Marieme bremeni družinsko ozadje, brezperspektivno šolanje in oblastno obnašanje fantov v soseščini, zato po srečanju s skupino treh svobodomiselnih deklet začne novo življenje. Da je sprejeta v skupino, spremeni ime, svoj stil in zapusti šolo ter upa, da bo tako našla svobodo.
- **Sobota, 8. 11. 20.30 IDA**, Paweł Pawlikowski - Poljska, Danska
Poljska leta 1962. Ana je lepo osemnajstletno dekle, ki se pripravlja, da bo postala nuna v samostanu, kjer živi, odkar je že kot otrok osirotela. Odkrije, da ima še živo sorodnico, mamino sestro Vando, ki jo mora obiskati, preden se zaobljubi. Ženski začneta skupaj odkrivati druga drugo in svojo preteklost.

VSE PREDSTAVE SO BREZPLAČNE!

Brezplačne vstopnice lahko prevzamete na blagajni kina ali rezervirate na info@odeon.si

Informacije: EPljubljana@ep.europa.eu in nas spremljajte na Facebooku (Evropski parlament Slovenija) in Twitterju (@EP_Slovenija).

V KINO Z DRUŽINO Vsako soboto in nedeljo ob 16. uri bomo najmlajše ljubitelje filma razveselili z otroškim ali družinskim filmom v slovenščini oziroma s slovenskimi podnapisi.

1. in 2. november Ledeno kraljestvo ob 16.00

www.center-izola.si | www.odeon.si

Center za kulturo, šport in prireditve
Centro per la cultura, lo sport e le manifestazioni
Izola - Isola

NAPOVEDUJEMO ...

- četrtek, 6. 11. ob 19.00, Galerija Alga: otvoritev razstave članic Slikarske skupine Andragoškega društva **MORJE** iz Izole. Vstop prost.
- petek, 7. 11. ob 20.00, Kulturni dom Izola: monokomedija SiTi Teatra BTC **MULC VAS GLEDA** z Bojanom Emeršičem. Vstopnina: 10 € v predprodaji, 13 € na dan prireditve.
- nedelja, 9. 11. od 8.00 naprej, plaža San Simon: **34. MARTINOV TEK IN POHOD**. Štartnina: 20 €.

GALERIJA ALGA IZOLA

Še nekaj dni je na ogled razstava Marka Perica **METAMORFOZA HABITATA**.

ART KINO ODEON IZOLA

- četrtek, 30. 10. ob 18.30: romantična komedija **ČAROVNIJA V MESEČINI**;
- četrtek, 30. 10. ob 20.30: **CAPRISOVA PREMIERA**: črna komedija **MALI BUDO**, na ogled še v soboto, 1., nedeljo, 2. in torek, 4. 11. ob 20.30 ter v sredo, 5. 11. ob 18.30;
- petek, 31. 10. ob 18.30: **VEČER GROZLJIVK**: Carpenterjev **ODDELEK GROZE**;
- petek, 31. 10. ob 20.30: **VEČER GROZLJIVK**: korejski **GOSTITELJ**;
- sobota, 1. in nedelja, 2. 11. ob 16.00: **KINO VETRNIKA**: družinska animacija **LEDENO KRALJESTVO**;
- sobota, 1. in nedelja, 2. 11. ob 18.30: romantična drama **ZAPELJI ME**;
- ponedeljek, 3. 11. ob 18.30: **PONEDELJKI ZA ZAMUDNIKE**: drama **JIMMYJEV DOM**;
- ponedeljek, 3. 11. ob 20.30: **PONEDELJKI ZA ZAMUDNIKE**: triler **DVA OBRAZA JANUARJA**;
- torek, 4. 11. ob 18.30: vojna drama **TORNERANNO I PRATI**;
- sredo, 5. 11. ob 20.30: **CAPRISOVA PREMIERA**: drama **ŽENSKA, KI SI JE OTRLA SOLZE**.

Vljudno vabljeni! | Gentilmente invitati!

www.facebook.com/kulturnicenter.izola
www.facebook.com/art.izola

<https://twitter.com/CKSPizola>
<https://twitter.com/artodeon>

Rezervacija in prodaja vstopnic: Galerija Alga, Kristanov trg 1, Izola (t: 05/641 84 39, 051/394 133; m: galerija@center-izola.si), ponedeljek, torek, petek 9:00-13:00, sredo, četrtek 16:00-19:00, sobota, nedelja in prazniki zaprto. **Art kino Odeon**, Ul. Prekomorskih brigad 4, Izola (t: 051/396 283; m: info@odeon.si), vsak dan od 18.00-20.30.

Moralno imamo v Izoli še en olimpijski bron

Jadran Barut in pokojni Lucijan Ciano Kleva sta pred petdesetimi leti na Olimpijadi v Tokiu leta 1964 z jugoslovanskim osmercem priveslala do četrtega mesta, čeprav bi jim moral, vsaj moralno, pripadati bron. Kljub temu pa niti Občina, niti kateri od veslaških klubov nista pripravila nobene slovesnosti ob zlatem jubileju dogodka, ki bi si to zaslužil.

V nedeljo je minilo petdeset let od nastopa jugoslovanskega osmerca na Olimpijskih igrah v Tokiu. Tistega jugoslovanskega osmerca, ki je imel tudi izolski pridih, saj sta na njem veslala tudi legendi izolskega veslanja Jadran Barut in Lucijan Kleva. Osmerec se je na koncu uvrstil na nevhvaležno četrto mesto in je medalja splavala po vodi, a izvrsten rezultat bo ostal zapisan v zgodovini jugoslovanskega, slovenskega in tudi izolskega športa. Ob tej priložnosti smo se pogovarjali z Jadranom Barutom, ki ima na tisti čas seveda lepe spomine.

- Četrto mesto v osmercu na Olimpijskih igrah je odličen rezultat, o katerem lahko Slovenija samo še sanja.

- Ja, res smo bili odličen osmerek, a bilo je tudi veliko garanja. Moram pa takoj povedati, da na žalost nismo imeli veliko sreče v športu. V Tokiu smo tako začeli zelo dobro, v predtekmovanju smo bili boljši od Nemcev, v polfinalu smo bili boljši od Kanadčanov, ki so bili res ogromni. Na žalost pa smo imeli v finalu veliko smolo z nasprotnim vetrom, ki je najbolj škodil ravno nam, ki smo bili najlažja posadka. Ob tem pa so imeli Čehi še veliko sreče, saj so izžrebali stezo, ki je bila v zave-trju in tako smo končali kot četrti. Če bi bili pogoji normalni, bi bila bronasta medalja najmanj, kar bi iztržili.

- Usoda ni bila na vaši strani.

- Res ne. In če upoštevamo tudi, da smo prišli na Japonsko prepozno, le teden pred tekmovanjem in se ni-

smo uspeli aklimatizirati, velika težava pa je bila tudi s hrano, saj smo imeli le en Srednjeevropski paviljon in energija nam je kar malo padla.

- Pa če se vrnemo na začetek. Kako se je vaša veslaška zgodba začela?

- Začela se je seveda v Izoli. Ko so se staroselci odselili, je trener veslaškega kluba kar na ulici pobiral fante, ki smo prihajali z Brkinov, za veslaški klub. Tako smo naredili četrterec, v katerem smo veslali Ciano (Lucijan Kleva op. a.), Marjan Paulič, Tul Armid in jaz in ko so prišli še štirje smo sestavili osmerek. Takrat smo še nastopali kot "Societa' nautica Giovanni Delise", in na Bledu so nas ostali samo gledali, kdo so zdaj ti. Ko smo jih nabrisali, sem jim povedal, no, zdaj pa veste, kdo smo. Zmagali pa smo tudi na državnem prvenstvu v Zadru. Nato, ko smo dopolnili osemnajst let, smo bili na članskem državnem prvenstvu drugi, a takrat vrhunske posadke niso tekmoval na državnih prvenstvih. Ko sem šel kasneje za tri leta v mornarico, so me dali v športno četo mornarice v Splitu,

kjer sem večinoma veslal v četvercu. In ko so šli ta glavni na tekmovanje v Prago, smo tisti, ki smo ostali doma, naredili še en osmerek za državno prvenstvo v Mariboru. Tam smo zmagali z vsemi petimi čolni, tudi z osmercem. No, in ko so tisti starejši končali vojaščino, smo postali državni prvaki na Bledu, kjer smo premagali favorizirane Blejčane.

ne. No, po drugem mestu na Mediteranskih igrah in še nekaterih regatah, pa sva se s še enim sotekmovalcem priključila Blejskemu osmercu, potem ko sva v dvojcu za kar tri dolžine čolna premagala dva njihova.

- So vas v Splitu le posodili?

- Nekako tako, ja. No, ko sem se hotel čez čas vrniti v Split, kjer sem dobil tudi službo, pa je umrl moj oče in prisiljen sem bil ostati doma, kar so v Splitu tudi razumeli. Čez čas pa me je poklical trener Peter Klavara iz Bleda in me povabil na priprave za Olimpijske igre in sem tudi šel na dolge priprave, ki so trajale celo zimo. Bili smo zelo zagnani in odlična ekipa, v kateri je bilo super vzdušje.

- Kdaj pa se je pridružil Ciano?

- Ciano je prišel le nekaj mesecev pred Olimpijskimi igrami. DO takrat je veslal v dvojcu s krmarjem in bil je državni prvak. Takrat sem se posvetoval s trenerjem, ki me je povprašal o Cianotu in sem mu povedal, da je odličen veslač, s katerim veslam že od malih nog. Tako smo šli v Tokio v kombiniranem osmercu, v katerem so bili štirje Blejčani, dva Splitčana in dva Izolana. Po Olimpijskih igrah pa sem izgubil celo sezono, ker sem imel operacijo slepiča, v naslednjih letih pa ni bilo več tistih pravih rezultatov. Iz tega časa pa me žalosti ravno to, da so povsod, tudi v Izoli, večkrat uporabili sliko osmerca iz obdobja, ko me ni bilo zraven. Žalostno je, ker sem moral prijateljem in znancem dokazovati, da sem zares veslal v Tokiu. In še danes je tako.

- Kot da so na vas po malem pozabili

- Res je. Pač, nikoli nisem hrepenel po tem, da bi bil v središču pozornosti, tako v športu, kot v službi.

- Ste po koncu športne poti ostali v veslanju?

- Najprej sem bil še tri leta trener. Takrat sem treniral izolski osmerek, ki je bil res dober. Ampak veslanje je tak šport, da moraš biti takorekoč vsak dan v klubu in družina pač zahteva svoje, tako da sem se raje umaknil. Kasneje pa so se stvari v Argu spremenile in nisem več prišel zraven.

- Tako da zdaj balinate.

- Balinam že štirinštirideset let, med drugim sem eno leto za Izolo balinal tudi v prvi jugoslovanski ligi. No, ko sem začel graditi hišo v Kortah, pa sem se vpisal v kortožanski balinarski klub.

- Imata sploh kaj skupnega veslanje in balinanje?

- Bolj kot drugo, sem si želel te tekmovalnosti, saj sem od vedno imel to žilico, a po tridesetem, petintridesetem letu ne moreš več veslati.

- Še vedno spremljate veslanje na televiziji? Morda primerjate, kako je bilo nekoč in kako je danes?

- Seveda spremljam, a težko je primerjati. Veliko je razlik že v samem materialu. Veste, danes uporabljajo posebne fibre za vesla, ki so izjemno lahka, naša pa so bila tako težka, da so ti kar roke odpadle, pa tudi sami čolni so bili veliko težji. Ko smo tekmovali v Tokiu so imeli ostali veslači že veslaške komplecte, mi pa smo imeli le en par kratkih hlač, eno majico, trenerko, copate in nogavice. To je vse. In ko je nekega dne na treningu deževalo, smo poskušali čez noč posušiti obleke, ampak naslednji dan, ko smo se oblekli, je bilo vse tako vlažno, neprijetno. Ampak tako je takrat pač bilo.

- Danes tako več ne bi mogli tekmovali.

- Kje pa. Ampak mi smo bili čisti amaterji. Mi je pa povedal trener Klavara, ki zadnja leta živi v Kanadi, da se je menda izkazalo, da so bili leta 1964 Američani pod dopingom, kar bi pomenilo, da bi morali avtomatično mi biti tretji, ampak je že toliko let od takrat...

- Kako pa je to izvedel?

- Menda je to kar priznal trener Američanov.

- Torej moralno imate bron.

- Moralno ja. Ampak kot sem že povedal, je nam manjkalo predvsem športne sreče. Na regati v Lionu v Franciji smo v osmercu premagali vse, tudi Francoze, ki so bili evropski podprvaki za dve dolžini čolna, kar je pri osmercu veliko. Takoj po regati, po razglasitvi rezultatov, pa smo imeli regato še v četvercu brez krmarja in takoj spet zmagali. V tistem obdobju smo bili fantastično pripravljeni, a žal v Tokiu ni bilo sreče.

Izolski pionirski četverec s krmarjem: Armid Tul, Jože Bertonec, Lucijan Kleva, Jadran Barut in krmar Lino Grbec

Prostovoljke opravljajo pomembno delo

Vsi starejši v Sloveniji si želijo preživeti starost doma, v svojih lastnih gospodinjstvih. Odhod v dom za starejše je v veliki večini primerov izhod v sili, ko doma ni več moč zagotavljati dovolj pomoči. Upokojene strokovnjakinje Slovenske filantropije in Zveze društev upokojencev Slovenije so leta 1995 pričele razvijati projekt medsebojne pomoči starejših, da bi lahko čim dlje ostali v domači oskrbi. V sedanji obliki teče od leta 2004. Bistvo programa je v tem, da starejši prostovoljci obiščejo vse starejše od 69 let v svoji okolici, jih povprašajo o tem kako živijo in jim poskušajo organizirati pomoč, če jo potrebujejo.

Prostovoljke projekta »starejši za starejše« Društva upokojencev Jagodje Dobrava in Izola, so se v začetku meseca srečale s prostovoljkami iz Društva upokojencev Nazarje (Mozirje). Vse so se razveselile medsebojnega povezovanja in izmenjave izkušenj ter dogovora o nadaljnjem sodelovanju. Problemi so različni, kar je odvisno predvsem od okolja, v katerem se projekt izvaja. V manjših krajih so ljudje medsebojno bolj povezani in pripravljeni na sodelovanje kot v mestih in blokovskih naseljih, kjer se ljudje zapirajo in ne odpirajo vrat. S tem pa si žali omejujejo tudi možnosti za pomoč, informacije, druženje.

Vanda Hlaj, koordinatorica projekta

Spet prihaja Plakat miru

Lions klub Izola-Isola že drugo leto zapored sodeluje v mednarodnem likovnem natečaju, ki že 27 let poteka po vsem svetu. Na povabilo posameznih Lions klubov otroci od 11.- tega leta rišejo slike z mirnim sporočilom, letos je naslov "Mir, razumevanje in ljubezen". Tudi tokrat so Lionsi iz Izole k sodelovanju povabili vse tri OŠ v Izoli- Livade, Dante Alighieri in Vojka Šmuc in prejeli 40 imenitnih likovnih del.

Komisija v sestavi Rok Kleva Ivančič-akademski slikar, Dejan Mehmedović- kustos Galerije Insula v Izoli in Nataša Benčič- članica Lions kluba Izola-Isola, je dela v Insuli pregledala, izbrala z vsake šole po 3 risbe za občinske nagrade, izmed teh pa še po eno z vsake šole za sodelovanje na vseslovenskem Plakatu miru. Ta bo 18. aprila v Palači Manzioli, kjer bo osrednja slovenska prireditelja, na kateri bomo videli nagrajena dela otrok iz vse Slovenije, ob teh pa posebej tudi 9 likovnih del naših otrok. Po izjemno uspešni lanskem prvi razstavi Plakat miru, so namreč slovenski Lionisti prav klubu iz Izole zaupali organizacijo vseslovenske finalne prireditve. Prireditelji bodo tako kot lani organizirali v sodelovanju s Samoupravo skupnostjo Italijanov Izola. Lansko leto se je med 27 finalistov uvrstila slika Gaje Soršak z OŠ Livade.

ur

Teden starejših občanov in izolski harmonikarji

Orkester harmonikarjev Kulturnega društva harmonikarjev Izola je v ožji, komorni zasedbi, ob tednu starejših občanov razveselil stanovalce izolskega doma upokojencev. Stanovalci, ki so zbrali na pikniku s kostanji, so najprej z dvorišča zaslišali tisto Avsenikovo »Cveteli so beli kostanji«. Za tem pa so jim harmonikarji pripravili nastop v večnamenskem prostoru in jih v mislih vrnili tudi v mlajša leta.

Slovo umetnika

Dušan Fabič

(1925 - 2014)

Odšel je nenavadno tiho, povsem drugače, kot je živel. Morda ni bil najbolj glasen, a je rad povedal marsikatero modro in kritično, kajti Dušan Fabič je bil takšne vrste človek. Tudi ko je redno, kot zadnji prišel v trgovino in so mu trgovke namenile očitajoč pogled, jih je na hitro "postrojil". Jezno, a z nasmehom.

Tudi, ko mu je bilo najtežje, ko je ostal brez denarja za normalno življenje, se ni vdal. Prijel je za čopič in risal.

Ampak časi so se spremenili in naiva ni bila več v modi, impresionizem je tonil v ozadje in vse težje je bilo prodati kakšno sliko. A ni bilo vedno tako. V italijanski Wikipediji lahko preberemo: La scuola di Hlebline e' un gruppo di pittori naif croati che annovera, tra gli altri, Ivan Generalic, Franjo Mraz, Mirko Virius, Franjo Filipovic, Dragan Gazi, Josip Generalić, Mijo Kovacić, Martin Mehke, **Dusan Fabic** e Ivan Vecenaj. Takrat v 60-tih, v obdobju drugega vala naivnega slikarstva in takoiimenovane Hlebinske šole, je bil Dušan Fabič eno najbolj uveljavljenih imen te šole v Italiji.

V Italijo je odšel potem, ko je tukaj povedal preveč. Kot mladega ekonomista so ga namreč po vojni iz Reke, kjer je imel pomembno službo v tamkajšnji občini, zvalili v slovensko Istro in ga, med drugim, postavili za načelnika za gospodarstvo v občini Piran. Povojnega idealizma je bilo zanj konec takrat, ko je videl, kako so nekateri funkcionarji za eno mesečno plačo kupili prazne vile iz katerih so lastniki šli ali bili poslani čez mejo. O tem je obvestil pristojne v okraju, končalo pa se je tako, da je kratko potegnil Dušan in takrat je odšel tudi on.

Dušan Fabič se je sicer rodil leta 1925 v Cirkulanah. Hitro po rojstvu je bil oče, sicer učitelj, premeščen v Črešnjice na Konjiški gori. Mladost je bila težka. V času vojne je bil z družino premeščen na Hrvaško, nato v taborišče, od koder so se vrnili. Nato je sledila izkušnja piranske povojne politike in odšel je v Italijo, kjer je s svojo ustvarjeno družino dolga leta živel v Milanu. Potem so se tudi tam razmere na tržišču slik spremenile in zato si je vendarle zaželel, da jesen življenja preživi doma. Izbral je Izolo, ne slučajno, saj je soproga Dorina Beržan Izolanka in tako sta se preselila v majhno stanovanje v Smrekarjevi ulici. Nekaj časa je imel tudi atelje v Ljubljanski ulici, potem pa je slikal, pisal, celo komponiral, samo še v svoji pritlični sobici. Tam so nastale njegove zadnje risbe in slike izolskih dimnikov, streh in vogalov. Nekajkrat je razstavljal v teh zadnjih letih, v galeriji Alga in Sončni dvorani, v cerkvi Marije Alietske in v Ljubljanski ulici, pa tudi v domačih Cirkulanah, kjer so mu pripravili razstavo ob odprtju nove občinske stavbe.

Nikoli ni izgledal pretirano zdrav. Je pač živel življenje umetnika, vedno s cigareto v ustih in mislimi, ki so se mu podile po glavi. Dušan Fabič je znal držati podobo svetovljana tudi v majhni lokalni skupnosti, zato so ga spoštovali tudi tisti, ki morda nikoli niso videli nobene od njegovih oljk iz zbirke štirih letnih časov. Posebej tiste zimske, na kateri oljke letijo v nebo. Dušan je že vedel zakaj.

Mef

KRIMINALIJE

Ne mara delavcev?

Ob 16.54 smo bili obveščeni, da je voznik osebnega avtomobila pripeljal do delovišča v Izoli, kjer je z vozilom trčil v prometni znak, znak pa je odbilo v enega od delavcev in ga poškodovalo. Z zbiranjem obvestil in ogledom prometne nesreče so policisti ugotovili, da je voznik avta pripeljal do delovišča, kjer je z zadet enega od delavcev. Ostali delavci so ga ustavili, eden od njih se je postavil pred vozilo, da ne bi pobegnili. Medtem, ko si je delavec zapisoval registrsko številko, je voznik zapeljal naprej proti njemu, ga zadet in poškodoval še njega, nato pa s kraja odpeljal. Policisti so voznika izsledili in ugotovili, da je vozilo vozil 56-letni domačin. Dobili so ga doma, opravljen preizkus alkoholiziranosti mu je pokazal 0,26 mg/l. Zanj bodo podali kazensko ovadbo za kaznivo dejanje zapustitev poškodovanega v prometni nesreči.

Dovoljenje odtekle

Policista sta zaustavila voznika osebnega avtomobila. Pri preverjanju evidenc in listin je bilo ugotovljeno, da je vozniku z ukrepom prenehalo veljati vozniško dovoljenje. Vozilo so mu zasegli.

Pa še delati bo moral

Policisti so obravnavali vlom v poljsko barako. Nekdo je v zadnjem mesecu vlomil lesena vrata poljske barake in izvršil tatvino "kopačice" znamke Tomos in razno ročno orodje (lopata,...) ter posekal drevesa in rastline na parceli. Škode je za 500 evrov.

Skrijte vsaj pin kodo

Policisti so obravnavali izgubo bančne kartice in pin kode. Neznani storilec, ki je našel kartico, je takoj opravil dvig in oškodoval lastnika za 150 evrov. Policisti opozarjajo občane, naj pin kode ne hranijo poleg kartice.

Posušeni delci

Policisti so zasegli manjšo količino posušenih rastlinskih delcev, za katere se sumi, da je prepovedana droga - marihuana. Snov so zasegli in poslali na analizo. Sledi hitri postopek z odločbo.

Srednješolsko izsiljevanje

Policisti so obravnavali kaznivo dejanje izsiljevanja. Eden od dijakov srednjih šol je izsiljeval drugega za denar. Zoper izsiljevalca sledi kazenska ovadba.

Pa zdaj vozi če znaš

V Izoli je nekdo vlomil v kombi in odmontiral armaturno ploščo, vredno 2.000 evrov

Nevarna gradnja

Pred časom je gradbena inšpekcija v Kocjančičevi ulici, iz varnostnih razlogov, podrla nevarno gradnjo (beri na pol podrti hiši) ki je grozila, da se bo sesedla sama vase.

Lepo in prav, ampak zdi se, da so eno nevarno gradnjo podrli, drugo pa naredili, saj so iz sosednje stare hiše potegnili tramove in tam so zdaj ostale luknje v zidu, ki ne dajejo vtisa varnosti sosednjega prizidka. Lastniki že iščejo pomoč občine, vprašanje pa je, če je naslov pravi.

Prazen dom je in dvorišče, zdaj ni več tvojega smehljaja, le spomin in delo tvojih rok ostaja.

ZAHVALA

V 84. letu je sklenil življenjsko pot naš dragi mož, oče, nono in pranono

Janez Carli

(26.08.1931-13.10.2014)

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem, sodelavcem in znancem. Hvala za izraze sožalja ter za darovano cvetje in sveče. Zahvaljujemo se Bolnici Izola, reševalcem, g. župniku, pevcem in Komunalni Izola.

Žalujoci: vsi, ki ga imamo radi

Izola, 13.10.2014

MALI OGLASI

Novi oglasi so označeni polkrepko.

NEPREMIČNINE

PRODAMO

- Prodamo 50 m² 2S-stanovanje s kletjo 6m² v Centru Ljubljane (Njogoševa). Vsi priključki, vpisano v zemljiško knjigo, prosto bremen. MOŽNA MENJAVA NA OBALI (tudi za večje z doplačilom). CENA: 115.000. Tel: 041 378 546.

- Zamenjam lastniško stanovanje veliko 60 m² v spodnji Semedeli, z lastnim centralnim ogrevanjem za enako ali podobno v Izoli. Tel.: 031 847 441

- Na prestižni lokaciji s prelepim pogledom na ljubljansko kotlino, Smarno goro in okoliško hribovje prodam 5 sobno stanovanje s teraso, balkonom in vrtom. Stanovanje je v dvostanovanjski hiši in je popolnoma ločena enota. Vpis v z.k. Možna tudi menjava na območju obale, še najraje Izola. 041 562 968

ODDAMO

- Oddam v najem garsonjero z dvema ležišči v okolici Črnege Kala. Najem s stroški znaša 300 evrov mesečno. Info 040 251 335

- Oddam garsonjero v starem delu mesta, 30m², za daljše obdobje. tel 040 865 336

- Oddamo enosobno stanovanje v 1.nadstropju za daljše obdobje. 05 641 72 24

- Oddam enosobno opremljeno stanovanje v starem delu mesta, Gramscijeva 12 (drugo nadstropje) za določen ali nedoločen čas. Tel. 041 792 201.

- V centru Izole oddam sobo s souporabo kopalnice. Tel.: 041 925 976

- Oddam stanovanje v starem delu Izole za daljše obdobje. Tel.: 041 312 887

NAJAMEMO

- Domačinka z urejeno subvencijo dolgoročno iščem bivališče v Izolski občini cca. 30 m² ali več. Sem voznica. 070/925 446 Anja.

- Izkušen gostinec najame vpeljan manjši gostinski lokal v Izoli za daljše obdobje. Informacije na tel.: 070 233 388

RAZNO

- Pasaro Elan 4,83m z izvenkrmnim motorjem Tomos 4, registrirano do 2019 PRODAM. Možnost priveza. Tel. 041 512 783

- Pasaro s kabino Kvarnerplastika Dalmatinka, letnik 1984, z vgrajenim notranjim diesel motorjem Volvo Penta 13 KS, praktično novim rezervnim motorjem Johnson 5 KS, lepo ohranjeno, registrirano do 06/2018, prodam za 6000 EUR. Pokličite 041 662 340.

- Prodajam dobro vzdrževano mahagonij lesena termopan okna (3 kom) dimenzije 100 x 180 cm. Cena skupaj 120 Eur. Informacije na tel. 040-333954

- Za hišna popravila ali manjša mizarška dela pokličite 031 630 716 - Tomislav Pasar s.p.

Štorta skoraj brez članstva

Od ustanovnega zbora članov Oljarskega društva Štorta Piran v Ceto-rah, pobudnik je bil Atilio Radojkovič, prvi predsednik društva pa Egidio Žiber, je minilo že dobro desetletje in zdi se kot da so temu društvu šteti dnevi.

Društvo si je takrat zadalo osnovno nalogo spodbujanja razvoja in zaščite avtohtonih sort oljk kot so štorta, buga, piranska črnica, smartel in podobnih, za razvoj prejelo tudi nekaj evropskih sredstev, prevzelo urejanje in skrb za občinski oljčnik avtohtonih sort na Forma vivi in že tudi dvakrat predsedovalo Zvezi društev oljkarjev Slovenije (ZDOS), sedaj pa se zdi, da je nad tem društvom zavladala nekakšna tišina.

Zatikati se je začelo, ko sta pred leti vplivna člana Peter Deržek in Benjamin Ličer na občnem zboru društva Štorta v Sečovljah predlagala

ustanovitev vzporednega društva češ, da je tako potrebno zaradi pridobivanja državne pomoči in evidence prodaje, vlaganja oljk, organiziranosti in podobno, a se s tem vsi niso strinjali. Idejo sta kasneje uresničila, kaže pa, da sta se s tem nekako tudi osamila. Kot so nam povedali že kar nekaj časa tudi ni bilo nobene programske seje tega nekoč uspešnega društva.

F. K.

MANDRAČ je tednik Izolanov

Naslov: Veliki trg 1, 6310 Izola, TRR: 1010 0002 9046 354 tel. 040 211 434

elektronski naslov: <http://www.mandrac.si>;

email: urednistvo@mandrac.si

Odgovorni urednik: Aljoša Mislej

Uredništvo: Aljoša Mislej, Marjan Motoh (karikaturist) Drago Mislej, Davorin Marc, Primož Mislej (foto)

tehnični urednik: Davorin Marc email: sektor.tehnika@mandrac.si

Tednik izhaja v nakladi 2000 izvodov, cena 1,50 EUR. / Četrtna naročnina: 18 EURO.

Založnik: GRAFFIT LINE d.o.o., Izola; tel. 040 211 434 / Prelom: Graffit Line

Vpis v razvid medijev Ministrstva za kulturo RS, pod zaporedno številko 522.

OKREPČEVALNICA
GRILL **GRILL**

u pri Perotu

+386 (0)41 858 473

Gotovo že poznate naše jedi z žara,
 zdaj pa pripravljamo tudi

bogate MALICE
 4,00 € - 5,00 €

okusna KOSILA
 7,00 €

prava nedeljska KOSILA
 8,0 €

Saj veste kje? Med parkom in Lonko.

Faraoni so, skupaj z gosti, prejšnji teden napolnili Halo Tivoli, kar ni tako preprosto, kot bi si kdo mislil. Ob ovacijah in vsesplošnem prepevanju so tako-le pozdravili zbrano občinstvo. Več v naslednjem Mandraču.

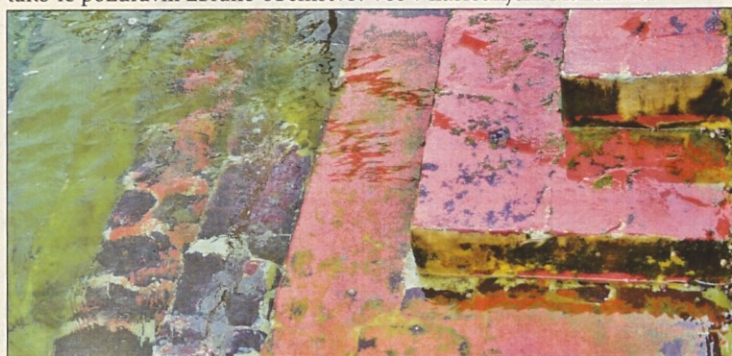

Foto: Jožef Fabijan (izrez)

Izolsko Društvo upokojencev in Univerza za tretje življenjsko obdobje iz Izole, sta ob 34. tednu starejših občanov organizirala fotografski in slikarski ex tempore. Komisija, ki ji je predsedoval fotograf Remigio Grižonoč, v njej pa sta bila še slikar Marjan Motoh in fotoreporter Mandrača, Primož Mislej, je kot najboljša dela izbrala naslednje fotografije Jožefa Fabijana, Irene Čarman in Vlaste Rancar. Med slikarji pa je izbrala: 1. Dorico Barbarič Benčič, 2. Marka Žerovnika in 3. Slavico Nastovski. Razstava v Klubski sobi Kulturnega doma bo odprta do 25.11.2014.

OŠ Livade je praznovala 20 let

GGS

GGS d.o.o., Koper, Vojkovo nabrežje 23

GEODETSKE STORITVE

tel.: 05 627 83 00 • GSM: 041 638 364 • e-mail: info@ggs.si • www.ggs.si

- ureditev meje
- parcelacija
- izdelava geodetskega načrta
- izdelava etažnega načrta z vknjižbo
- izravnava meje
- zakoličenje objektov
- evidentiranje stavbe

- vpis stavbe v kataster stavb
- legalizacija črnih gradenj
- pridobivanje gradbenih in uporabnih dovoljenj
- pridobitev hišne številke
- komparacija
- pravno svetovanje

Bela štacunca

TOSAMA
 Since 1923

*Prijazno vas vabimo
 v specializirani prodajalni:*

Bela štacunca Izola, Ul. oktobrske revolucije 11, Izola

Bela štacunca Koper, Pristaniška 4, Koper

V naših štacuncah najdete tako Tosamine kot tudi druge izdelke priznanih blagovnih znamk za zdravje in dobro počutje.

Kupon za 10% popusta

Mandrač
 Popust na celoten asortim lahko uveljavite ob predložitvi tega kupona v Tosaminih Belih štacuncah do 15. 11. 2014 oz. do prodaje zalog. Popusti se ne seštevajo. Kupon ne velja na zaklenjene cene in za medicinske pripomočke na naročilnico, ki jo predpiše zdravnik. Kuponi in popusti se ne seštevajo.

